മുഹമ്മദുർറസൂലുല്ലാഹ് (സ)
സ്വഭാവ സവിശേഷതകൾ

രചന

മൗലാനാ സയ്യിദ് മുഹമ്മദ് റാബിഅ് ഹസനി നദ്‌വി

വിവർത്തനം

അബ്ദുശ്ശക്കൂർ ഖാസിമി

പ്രസിദ്ധീകരണം

ഇസ്‌ലാഹെ മുആശറ വിഭാഗം
ആൾ ഇൻഡ്യാ മുസ്‌ലിം പേഴ്സണൽ ലോ ബോർഡ്
ഖാൻഗാഹ് റഹ്മാനി, മുൻഗേർ, ബീഹാർ

വിതരണം:

സയ്യിദ് ഹസനി അക്കാദമി
ദാറുൽ ഉലൂം ഇസ്‌ലാമിയ്യ
ഓച്ചിറ, കൊല്ലം, കേരള

Title : RAHBARE INSANIYYATH

Author : Moulana Sayyid Raabi Hasani Nadwi

Transalated by : Abdushakkoor Qasimi

Publisher : Islahe Muashara Committee
All India Muslim Personal Law Board
Khangah Rahmani
Munger, Bihar.

Distribution : Sayyid Hasani Academy
Darul Uloom Islamiyya
Oachira, Kollam, Kerala.

Printed at : Ruby Offset, Tvpm

Book No. : 34

Copies : 3000

Price : ₹15

website : www.thauba.com

E-mail :sayyidhasanioachira@gmail.com

സന്ദേശം

മൗലാനാ സയ്യിദ് മുഹമ്മദ് റാബിഅ് ഹസനി നദ്‌വി
(ചെയർമാൻ, ആൾ ഇന്ത്യാ മുസ്‌ലിം പേഴ്‌സണൽ ലോ ബോർഡ്)

ഇസ്‌ലാഹെ മുആശറ (സാമൂഹിക സംസ്കരണം) വളരെ മുൻഗണന നൽകിക്കൊണ്ട് നടത്തേണ്ട ഒരു പ്രവർത്തനമാണ്. കാരണം, സാമൂഹിക സംസ്കരണം സാധ്യമായാൽ മാത്രമേ പടച്ചവന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള വാഗ്ദാനങ്ങൾ പുലരുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ, സാമൂഹിക സംസ്കരണത്തിന് വ്യക്തികളുടെ സംസ്കരണം അത്യാവശ്യമാണ്. ഇതിന്റെ ഏറ്റവും ഉദാത്തമായ മാതൃകയും മാർഗ്ഗവുമാണ്, അന്ത്യപ്രവാചകൻ മുഹമ്മദുർറസൂലുല്ലാഹി (സ) തിരുദൂതരുടെ പരിശ്രമത്തിലൂടെ ഉണ്ടായിത്തീർന്ന ഉത്തമ സമൂഹത്തെപ്പോലെ ആകണം എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ നല്ല നിലയിൽ ആത്മാർത്ഥമായി പരിശ്രമിച്ചാൽ പ്രയോജനകരവും അത്ഭുതകരവുമായ ഫലങ്ങൾ പ്രകടമാകുന്നതാണെന്ന് സംശയമില്ല. കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിലുള്ള മഹാത്മാക്കളെല്ലാം നടത്തിയ ഒരു പരിശ്രമമാണിത്.

ഇന്ന് സ്വന്തത്തെയും സമൂഹത്തെയും കുറിച്ച് ചിന്തയും വേദനയും ഉള്ള ധാരാളം ആളുകൾ അവരവരുടെ കഴിവിനനുസരിച്ച ഇത് ചെയ്ത് കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇവരെല്ലാവരുടെയും പരിശ്രമങ്ങളെ വിലമതിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. കേരളത്തിൽ സയ്യിദ് ഹസനി അക്കാഡമി എന്ന ഒരു കൂട്ടായ്മ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരൻ മൗലാനാ അബ്ദുശ്ശക്കൂർ ഖാസിമിയും സഹപ്രവർത്തകരും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരിശ്രമങ്ങളും ഈ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടതാണ്. ഈ വിഷയത്തിൽ ധാരാളം രചനകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച അക്കാഡമി ഇപ്പോൾ വിനീതന്റേതടക്കം 10 രചനകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയാണ്. ഈ ചിന്താപരിശ്രമങ്ങൾക്ക് എല്ലാവിധ ഭാവുകങ്ങളും നേരുകയും വിജയ പുരോഗതികൾക്കായി അല്ലാഹുവിനോട് ദുആ ഇരക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇനിയും പ്രയോജനപ്രദമായ ധാരാളം പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്താൻ അല്ലാഹു തൗഫീഖ് നൽകട്ടെ! അവയെ സ്വീകരിച്ച് അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ഈ സഹോദരങ്ങളെയും സഹായികളെയും ഇരുലോകത്തും അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ! ആമീൻ.

ആശംസ

മൗലാനാ സയ്യിദ് വലിയ്യുർറഹ്മാനി
(സെക്രട്ടറി, ആൾ ഇൻഡ്യാ മുസ്‌ലിം പേഴ്സണൽ ലോ ബോർഡ്)

ഇസ്‌ലാഹെ മുആശറ (സാമൂഹിക സംസ്കരണം) എന്ത്? എന്തിന്?

ഇരുലോക നായകൻ മുഹമ്മദ് മുസ്തഫ (സ), പരിശ്രമത്തിലൂടെ കാഴ്ചവെച്ച ഉത്തമ സമൂഹത്തെപ്പോലെയുള്ള ഒരു സമൂഹം നിലവിൽ വരുന്നതിന് പരിശ്രമിക്കുക! പ്രസ്തുത സമൂഹത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ എന്തായിരുന്നു.?

☆ സമ്പൂർണ്ണവും സുശക്തവുമായ സത്യവിശ്വാസം അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. സംശയങ്ങൾ അവരിലില്ലായിരുന്നു. ☆ നമസ്കാരം, നോമ്പ്, സകാത്, മുതലായ ഇബാദത്തു (ആരാധന)കളിൽ അവർ വലിയ തല്പരരായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ ഒരിക്കലും വിസ്മരിച്ചിരുന്നില്ല. ☆ പ്രയോജനകരമായ വിജ്ഞാനം കരസ്ഥമാക്കിയിരുന്നു. വിവരക്കേടിൽ നിന്നും അകന്നുമാറിയിരുന്നു. ☆ നിഷ്കളങ്കത അവരിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്നു. നാവിലും മനസ്സിലും ഇരട്ടനിറം ഇല്ലായിരുന്നു. ☆ അവരിൽ ദീനീ രോഷവും ഇസ്‌ലാമിക ആവേശവും ഈമാനിക സാഹോദര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു. മുഴുവൻ മനുഷ്യരേയും അവർ വിലമതിച്ചിരുന്നു. എല്ലാവരോടുമുള്ള കടമകൾ പാലിച്ചിരുന്നു. ആരേയും നിന്ദിച്ചിരുന്നില്ല. ☆ ഇടപാടുകൾ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. നിഷിദ്ധ സമ്പത്തുകളുമായി അടുത്തിരുന്നില്ല. ☆ മദ്യം, മയക്കുമരുന്ന്, ചൂതാട്ടം, ലജ്ജയില്ലായ്മ, സൗന്ദര്യപ്രകടനം, പലിശ, സ്ത്രീധനം മുതലായ സാമൂഹിക തിന്മകൾക്ക് അവരിൽ ഒരു സാധ്യതയും ഇല്ലായിരുന്നു.

താങ്കൾ ലോകാനുഗ്രഹി(സ)യുടെ സമുദായാംഗമാണോ? എങ്കിൽ വ്യത്തിയും വെടിപ്പുമുള്ള ഇത്തരം ഒരു സാമൂഹിക സൃഷ്ടിയ്ക്കായി അല്പ സമയം ചിലവഴിക്കുക. അതിന് എന്തെല്ലാം ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്നാലോചിക്കുക. കുറഞ്ഞപക്ഷം, താങ്കളേയും വീട്ടുകാരേയും ആ മാതൃകാ സമൂഹവുമായി അടുപ്പിക്കാൻ സന്നദ്ധാനാവുക.

അതെ, "ഇസ്‌ലാഹെ മുആശറ" മഹത്തായ ഒരു ദീനീ പരിശ്രമമാണ്. ഈ വഴിയിലുള്ള ചെറുതെങ്കിലും വിലമതിക്കപ്പെടേണ്ട സേവനമാണ് ഈ രചനകൾ. ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനും പ്രചാരണത്തിനും നിഷ്കളങ്കമായി പരിശ്രമിക്കുന്ന സയ്യിദ് ഹസനി അക്കാദമി പ്രവർത്തകർക്കും അവരുടെ സഹായികൾക്കും അല്ലാഹു ഉന്നത പ്രതിഫലം നൽകട്ടെ. ! ഇരുലോകത്തും വിജയപുരോഗതികൾ പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ!

ബിസ്മില്ലാഹ്...

മനുഷ്യൻ തന്റെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനെ കണ്ടെത്താനും അല്ലാഹുവിന് ഇഷ്ടപ്പെട്ട ജീവിതം നയിച്ച് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും വിജയിക്കാനുമാണ് സർവ്വലോക സൃഷ്ടാവായ അല്ലാഹു മാനവരാശിയെ സൃഷ്ടിച്ചത്. അല്ലാഹുവിനേയും അവനിഷ്ടപ്പെട്ട ജീവിതത്തേയും മനുഷ്യർക്ക് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കാൻ അല്ലാഹു തന്നെ സ്വീകരിച്ച നടപടി ക്രമമാണ് നുബുവ്വത്ത് അഥവാ പ്രവാചകനിയോഗം. ലോകാരംഭം മുതൽ വിവിധ കാലങ്ങളിലും വ്യത്യസ്ഥ പ്രദേശങ്ങളിലുമായി നിരവധി നബിമാർ, സത്യദൂതൻമാർ വന്നു. സ്വയം നന്നാവുകയും മാനവികതയെ നന്നാക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്ത അവരോരോരുത്തരും നന്മകൾനിറഞ്ഞ മഹാ പുരുഷൻമാരാണ്. നൂഹ്(അ), ഇബ്റാഹിം (അ), മൂസ (അ) ഈസാ(അ) എന്നിങ്ങനെ അവരുടെ അനുഗ്രഹീത നാമങ്ങൾ നീളുന്നു. അവർ സത്യ സന്ദേശം ജനങ്ങൾക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുത്തു. ദൗത്യം നിറവേറ്റി. മാനവകുലത്തോട് ഗുണകാംക്ഷ പുലർത്തി. സത്യസരണിയിൽ ത്യാഗപരിശ്രമങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചു.

ഒടുവിൽ ഏതാണ്ട് 1500 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ലോകം അതിന്റെ പൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുകയും ഒരൊറ്റ ലോകമായി മാറുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അല്ലാഹു പ്രവാചകരുടെ നായകനായ മുഹമ്മദ് റസൂലുല്ലാഹി (സ)യെ അന്ത്യപ്രവാചകനായി നിയോഗിച്ചു. അന്നുമുതൽ ലോകാവസാനം വരെയുള്ള മാനവരാശിക്ക് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും യഥാർത്ഥ വിജയം വരിക്കുവാനുള്ള അടിസ്ഥാനമാനദണ്ഡമാണ് റസൂലുല്ലാഹി (സ)യിൽ വിശ്വസിക്കൽ, എന്നാൽ, ആ വിശ്വാസം ശരിയാവുകയും പൂർണ്ണമാവുകയും ചെയ്യണമെങ്കിൽ റസൂലുല്ലാഹി (സ)യുടെ മഹച്ചരിതം പഠിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ഈ വിഷയത്തിൽ രചിക്കപ്പെട്ട അമൂല്യമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് ഓൾ ഇന്ത്യ മുസ്ലിം പേഴ്സണൽ ലോ ബോർഡ് അമരക്കാരനായ അല്ലാമാ സയ്യിദ് മുഹമ്മദ് റാബിഅ് നദ്‌വിയുടെ "റഹ്ബറെ ഇൻസാനിയത്ത്" (മാനവികതയുടെ വഴികാട്ടി) അതിന്റെ അവസാനഭാഗത്തുള്ള തിരുഗുണങ്ങൾ എന്ന അദ്ധ്യായത്തിന്റെ മൊഴിമാറ്റമാണ് ഈ രചന.

അല്ലാഹു ഇതിനെ സ്വീകരിക്കുകയും നബവീ തിരുഗുണങ്ങൾ പഠിക്കാനും പകർത്താനും പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും ഒരു നിമിത്തമാക്കി ത്തീർക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ!

അൽ ഉസ്താദ് പി. പി. ഇസ്ഹാഖ് മൗലവി അൽഖാസിമി
സയ്യിദ് ഹസനി അക്കാഡമി,
ദാറുൽ ഉലൂം ഇസ്ലാമിയ്യ, ഓച്ചിറ, കൊല്ലം

അവതാരിക

മൗലാനാ സയ്യിദ് അബ്ദുല്ലാഹ് മുഹമ്മദുൽ ഹസനി

(ജന: സെക്രട്ടറി, ആൾ ഇൻഡ്യാ പയാമെ ഇൻസാനിയത്ത്)

ഇഹപര വിജയങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനമായ സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പ്രധാന ഭാഗമാണ്, റസൂലെ അക്റം മുഹമ്മദുർ റസൂലുല്ലാഹി (സ)യിലുള്ള വിശ്വാസം. ഈ വിശ്വാസം പൂർത്തിയാകാൻ ആത്മാർത്ഥമായി റസൂലുല്ലാഹി (സ)യെ സ്നേഹിക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെ ആ സ്നേഹത്തിന്റെ അടയാളങ്ങൾ വിശ്വാസിയുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രകടമാകണം. അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. "അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമമായ മാതൃകയുണ്ട്. അതായത് അല്ലാഹുവിനേയും അന്ത്യനാളിനേയും ഭയപ്പെടുകയും അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളമായി ഓർക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക്." (അഹ്സാബ് 21) "പറയുക നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ എന്നെ പിന്തുടരുവിൻ, എങ്കിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും, നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുത്തുതരുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു പൊറുത്തുതരുന്നവനും മഹാ കാരുണികനമാണ്." (ആലുഇംറാൻ 31). റസൂലുല്ലാഹി(സ) അരുളി: "മാതാപിതാക്കൾ, മക്കൾ, സർവ്വമനുഷ്യരേക്കാളും ഒരാൾക്ക് ഞാൻ പ്രിയങ്കരനായിത്തീരുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം മുഅ്മിനാവുന്നതല്ല." (ബുഖാരി)

അതുകൊണ്ടുതന്നെ, അല്ലാഹു എല്ലാ നബിമാരെയും രൂപലാവണ്യങ്ങളിലും ജീവിത സ്വഭാവ-ശൈലികളിലും സുന്ദരൻമാരാക്കി. അന്ത്യ പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് റസൂലുല്ലാഹി(സ) അവരിൽ ഏറ്റവും സുന്ദരനും സമ്പൂർണ്ണനുമാണ്. അല്ലാഹു തന്നെ അരുളി: "തീർച്ചയായും താങ്കൾ അതിമഹത്തായ സ്വഭാവത്തിലാണ്." (ഖലം) അതെ, വ്യക്തിത്വത്തിലും തിരുഗുണങ്ങളിലും ശരീരത്തിലും സ്വഭാവ സവിശേഷതകളിലും എല്ലാം റസൂലുല്ലാഹി(സ) പ്രിയങ്കരൻതന്നെയാണ്. ആദികാരികമായ രേഖകളിലൂടെ സ്ഥിരപ്പെട്ട ഒരു കാര്യമാണിത്. അന്നു മുതൽ ഇന്നുവരെയുള്ള പ്രവാചക ചരിത്രകാരൻമാർ എല്ലാവരും ഇക്കാര്യം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രവാചക ചരിത്ര പഠനവും പ്രചാരണവും ജീവിതമുദ്രയാക്കിയ മഹാനായ പിതൃവ്യൻ മൗലാനാ മുഹമ്മദ് റാബിഅ് നദ്‌വി പ്രവാചക ചരിത്രത്തിൽ രചിച്ച ഉജ്ജ്വല ഗ്രന്ഥമാണ്, റഹ്ബറെ ഇൻസാനിയത്ത്. (മാനവികതയുടെ മാർഗ്ഗദർശകൻ) അതിന്റെ അവസാന ഭാഗത്ത് റസൂലുല്ലാഹി(സ)യുടെ സ്വഭാവ-സവിശേഷതകളെ ലളിതമായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ 'സയ്യിദ് ഹസനി അക്കാഡമി' ഇസ്ലാഹെ മുആശറയുടെ ഭാഗമായി അത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞ് സന്തോഷിക്കുന്നു. മഹത്തായ ആ ഗ്രന്ഥം മുഴുവൻ മൊഴിമാറ്റം നടത്തുവാൻ സയ്യിദ് ഹസനി അക്കാഡമി സേവകർക്ക് തൗഫീഖ് നൽകട്ടെ! ഇതിനേയും ഇതര രചനകളേയും സ്വീകരിക്കുകയും റസൂലുല്ലാഹി(സ)യിലുള്ള വിശ്വാസവും സ്നേഹാദരവുകളും നിറഞ്ഞുയരുകയും ചെയ്യട്ടെ!

മുഹമ്മദുർറസൂലുല്ലാഹ്

സ്വഭാവസവിശേഷതകൾ

അല്ലാഹുതആലാ ഒരു സമൂഹത്തിലെ സംസ്കരണത്തിന് ഒരു പ്രവാചകനെ നിയോഗിക്കുമ്പോൾ ഗ്രാഹ്യം, ഉൾക്കാഴ്ച, സ്വഭാവം, ജീവിതശൈലി, മനക്കരുത്ത് എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഉന്നത വ്യക്തിത്വത്തെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതാണ്. ഈ മഹൽ ഗുണങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ദാനം തന്നെയാണ്. ഇതിലൂടെ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൗത്യം ആ പ്രവാചകൻ സ്വീകരിക്കുകയും ജനങ്ങളെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. കൂടാതെ പ്രവാചകത്വത്തിന് മുമ്പും പിമ്പും നബിയുടെ ജീവിതം മഹൽ ഗുണങ്ങൾ നിറഞ്ഞതായിരിക്കും. അവ പൊതുജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നതുമാണ്. തത്ഫലമായി അദ്ദേഹം സന്മാർഗത്തിലേക്ക് ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ ഇതൊന്നും നമ്മുടെ മുൻഗാമികൾ പറയാത്ത കാര്യങ്ങളാണെന്ന് പറഞ്ഞ് ദുർവാശിക്കാരായ നിഷേധികൾ സത്യസന്ദേശത്തെ തള്ളുമെങ്കിലും പ്രവാചകന്റെ ഉന്നത സ്വഭാവഗുണങ്ങളെ അവർ നിഷേധിച്ചിരുന്നില്ല.

ആദരവായ റസൂലുല്ലാഹി (സ)യുടെ കാര്യവും ഇങ്ങനെ തന്നെയായിരുന്നു. 40 വയസ്സുവരെ തങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും പ്രിയങ്കരനായിരുന്നു. തുടർന്ന് അവരുടെ തിന്മകളെ തടയുകയും നന്മകളിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവർ വലിയ വെറുപ്പും വിരോധവും കാണിച്ചു. പക്ഷെ മതപരമായി വളരെ എതിർപ്പ് നിലനിന്നതിനോടൊപ്പം തന്നെ അവരിൽ പലരും റസൂലുല്ലാഹി (സ)യെ അംഗീകരിച്ചു. കാരണം, തങ്ങളുടെ മാനവസ്നേഹം, സത്യസന്ധത, പാതിവൃത്യം, സുന്ദര സ്വഭാവം എന്നീ കാര്യങ്ങളെ അവർ നന്നായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. ഇത്തരുണത്തിൽ നിഷ്പക്ഷ മനസ്സോടെ തങ്ങളുടെ സംസാരം കേൾക്കുന്നവരെല്ലാം തങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. എന്തിനേറെ, തങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശത്തിൽ വന്ന പലരും തങ്ങളുടെ വചനങ്ങൾ കേട്ടും കർമ്മങ്ങൾ കണ്ടും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി.

റസൂലുല്ലാഹി (സ)യ്ക്ക് പ്രവാചകത്വം നൽകപ്പെട്ടപ്പോൾ അതിന്റെ

ഭാരത്തെ കുറിച്ച് ഉണർന്ന് പ്രിയപത്നി ഖദീജത്തുൽ കുബ്റായോട് അസ്വസ്ഥത പ്രകടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. തദവസരം സംശുദ്ധ പ്രകൃതിയുടെയും ജീവിതാനുഭവങ്ങളുടെയും വെളിച്ചത്തിൽ ഖദീജ (റ) പ്രതിവചിച്ചു. "ഭയപ്പെടേണ്ട യാതൊരു പ്രശ്നവുമില്ല. അല്ലാഹുവിൽ സത്യം, അല്ലാഹു താങ്കളെ ഒരിക്കലും നിന്ദിക്കുന്നതല്ല. താങ്കൾ കുടുംബ ബന്ധം ചേർക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ ഭാരം ചുമക്കുന്നു. ആവശ്യക്കാരെ സഹായിക്കുന്നു. അതിഥികളെ സൽക്കരിക്കുന്നു. സത്യത്തിന്റെ വഴിയിൽ പ്രയാസപ്പെടുന്നവരെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു." (സഹീഹ് ബുഖാരീ)

റസൂലുല്ലാഹി (സ)യുടെ ഈ സൽഗുണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ 'അസ്വാദിഖുൽ അമീൻ' (വിശ്വസ്തനായ സത്യസന്ധൻ) എന്ന അപരാധിദാനം സമൂഹം തങ്ങൾക്ക് നൽകിയിരുന്നു. ശത്രുക്കൾ പോലും വസ്തുവകകൾ റസൂലുല്ലാഹി (സ)യെ ഏൽപ്പിച്ചിരുന്നു. പരസ്പരം സഹകരിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങളിൽ തങ്ങൾ എല്ലാവരെയും പരിഗണിച്ചിരുന്നു. കഅ്ബയുടെ പുനർനിർമ്മാണ ശേഷം ഹജറുൽഅസ്വദ് എടുത്തു വെയ്ക്കാൻ നേരത്ത് എല്ലാവരെയും ഒത്തുചേർത്ത് എടുപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഇപ്രകാരം ദുഃഖ ദുരിതങ്ങളിൽ അകപ്പെട്ടവരെ സഹായിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. റസൂലുല്ലാഹി (സ)യോട് ശത്രുത പുലർത്തിയിരുന്ന അബൂജഹ്ൽ ഒരാളിൽ നിന്നും ഒട്ടകത്തെ വാങ്ങി അതിന്റെ വില കൊടുക്കാതെ ഒഴിഞ്ഞുമാറിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം അത് ഏതാനും ഖുറൈശികളെ ധരിപ്പിച്ചു. റസൂലുല്ലാഹി (സ)യെ അബൂജഹ്ൽ നിന്ദിക്കുന്നത് കാണാമെന്ന് വിചാരിച്ച് അവർ അദ്ദേഹത്തിന് റസൂലുല്ലാഹി (സ)യെ ചൂണ്ടികാണിക്കുകയും, തങ്ങളോട് പരാതിപറയാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം തങ്ങളുടെ അരികിലെത്തി. അബൂജഹ്ലിനെ കുറിച്ച് പരാതി പറഞ്ഞു. അബൂജഹ്ലുമായി ഇത്തരത്തിലുള്ള സംസാരം റസൂലുല്ലാഹി (സ) ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെങ്കിലും മർദ്ദിതനോട് അനുകമ്പ കാണിച്ചുകൊണ്ട് റസൂലുല്ലാഹി (സ) അദ്ദേഹത്തെയും കൂട്ടി അബൂജഹ്ലിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്ന് വാതിലിൽ മുട്ടി. അബൂജഹ്ൽ വാതിൽ തുറന്നപാടെ റസൂലുല്ലാഹി (സ) കൽപ്പിച്ചു: ഇദ്ദേഹത്തിന് കൊടുക്കാനുള്ള പണം കൊടുക്കുക. ഭയന്ന് പോയ അബൂജഹ്ൽ ഇപ്പോൾ കൊടുക്കാമെന്ന് പറഞ്ഞ് അകത്ത് പോയി പണം കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്തു. അബൂജഹ്ൽ കൂട്ടുകാരുടെ അരികിലെത്തിയപ്പോൾ ഇത്ര വലിയ എതിരാളിയുടെ മുന്നിൽ ഇപ്പോൾ ഒതുങ്ങിപ്പോയത് എന്തിനാണെന്ന് അവർ ചോദിച്ചു. അബൂജഹ്ൽ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ ഭയന്ന് അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിതനായി!"

ചുരുക്കത്തിൽ റസൂലുല്ലാഹി (സ) വലിയ പരോപകാരിയായിരുന്നു. സ്വയം പ്രയാസങ്ങൾ സഹിച്ചിരുന്നു. ആരോടും സ്വന്തം കാര്യത്തിന്

പ്രതികാരം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ദീനിന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി കടുപ്പത്തിൽ വർത്തിക്കുമായിരുന്നു.

അലിയ്യ് (റ) വിവരിക്കുന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾ പിച്ചി ച്ചീന്തപ്പെടുമ്പോഴല്ലാതെ അതിക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരോട് പ്രതികാരം ചെയ്തിട്ടില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനകൾക്ക് വിരുദ്ധമായ പ്രവൃത്തി കാണുമ്പോൾ ജനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ദേഷ്യപ്പെടുന്നത് റസൂലുല്ലാഹി (സ) ആയിരുന്നു.

അനസ് (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു. "റസൂലുല്ലാഹി (സ) വളരെ ഏറെ കരുണ നിറഞ്ഞവരായിരുന്നു. ആർക്കെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും വാഗ്ദാനം ചെയ്താൽ സാധിക്കുന്നതാണെങ്കിൽ നിർബന്ധമായും അതു പൂർത്തീക രിക്കുമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ നമസ്കാരത്തിനായി ഇഖാമത്ത് കൊടുത്തശേഷം ഒരു അഅ്റാബി വന്നു. അദ്ദേഹം ദൂതരുടെ വസ്ത്ര ത്തിൽ പിടിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു: "എനിക്കൊരു ചെറിയ ആവശ്യമുണ്ട്. അത് സാധിപ്പിച്ചുതരാൻ താങ്കൾ മറന്നു പോകുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടു ന്നു. തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം പോയി ആവശ്യം നിറവേറ്റിക്കൊ ടുത്തതിനു ശേഷം തിരിച്ചു വന്ന് നമസ്കരിച്ചു.

തിരുനബി (സ) യുടെ സേവകനായിരുന്ന അനസ് (റ) ന്റെ സാക്ഷ്യം. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: "ഞാൻ റസൂലുല്ലാഹി (സ) യ്ക്ക് പത്തു വർഷം സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. ഈ കാലയളവിൽ തിരുദൂതർ "ഛെ" എന്ന വാക്കു പോലും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. നീ എന്തിന് ഇതു ചെയ്തു, എന്തുകൊണ്ട് അതു ചെയ്തില്ല എന്നു ചോദിച്ച് കുറ്റപ്പെടുത്തിയിട്ടുമില്ല."

ഉമർ(റ)ൽ നിന്നും നിവേദനം: റസൂലുല്ലാഹി (സ) അരുളി: "ഈസാ (അ) യോട് അനുവർത്തിച്ചതു പോലെ നിങ്ങൾ പരിധി ലംഘിച്ച് എന്നെ പുകഴ്ത്തുകയും വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്യരുത്. ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസ നാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസനും ദൂതനുമെന്ന് എന്നെ നിങ്ങൾ വിളി ക്കുക."

ഇബ്നു അബീഔഫാ (റ) വിവരിക്കുന്നു: "അടിമയുടെയോ വിധവ യുടെയോ കൂട്ടത്തിൽ പോയി അവരുടെ ആവശ്യം നിർവഹിച്ചു കൊടു ക്കുന്നതിൽ റസൂലുല്ലാഹി (സ) യാതൊരു മടിയും ലജ്ജയും കാണിച്ചി രുന്നില്ല."[5]

അനസ് (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "മദീനയിലെ അടിമസ്ത്രീകളും സാധു ക്കളും തിരുദൂതരുടെ കൈയിൽ പിടിക്കുകയും അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് കൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു."[6]

അദിയ്യുബ്നു ഹാതിം ത്വാഇൗ തിരുദൂതരുടെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരായപ്പോൾ റസൂലുല്ലാഹി (സ) അദ്ദേഹത്തെ വീട്ടിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. ചാരിയിരിക്കാനായി അടിമസ്ത്രീ തലയിണ കൊടുത്തു. തനിക്കും അദിയ്യിനുമിടയിൽ റസൂലുല്ലാഹി (സ) അത് വെക്കുകയും അവിടുന്ന് തറയിൽ ഇരിക്കുകയും ചെയ്തു. അദിയ്യ് പറയുന്നു: "ഇത് കണ്ടപ്പോൾ അവിടുന്ന് രാജാവല്ലെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി."

അനസ് (റ) വിവരിക്കുന്നു: "റസൂലുല്ലാഹി (സ) രോഗിയെ സന്ദർശിക്കുമായിരുന്നു. ജനാസയിൽ പങ്കെടുക്കുമായിരുന്നു. കഴുതപ്പുറത്ത് യാത്ര ചെയ്യുമായിരുന്നു. അടിമയുടെ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുമായിരുന്നു."

ജാബിർ (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "ബലഹീനരായ യാത്രക്കാരെ പരിഗണിച്ചു കൊണ്ട് റസൂലുല്ലാഹി (സ) പതുക്കെ യാത്ര ചെയ്യുകയും അവർക്കു വേണ്ടി ദുആ ഇരക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു."

അനസ് (റ) വിവരിക്കുന്നു: റസൂലുല്ലാഹി (സ) അരുളി: "ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമയാണ്. അടിമയെപ്പോലെ ഇരിക്കുകയും തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു."

റസൂലുല്ലാഹി (സ) വീട് സ്വയം വൃത്തിയാക്കുമായിരുന്നു. ഒട്ടകത്തെ കെട്ടുകയും അതിന് ആഹാരം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. സേവകരോടൊപ്പം ഇരുന്ന് ആഹാരം കഴിക്കും. മാവ് കുഴക്കുന്നതിൽ സഹകരിക്കുമായിരുന്നു. കമ്പോളത്തിൽ നിന്നു സാധനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വരുമായിരുന്നു.

തിരുസ്വഭാവത്തെ കുറിച്ച് സാരസമ്പൂർണ്ണമായ ഒരു വിവരണം:

ഖദീജ (റ) യുടെ മകനും ഹസൻഹുസൈൻ (റ) എന്നിവരുടെ മാതൃസഹോദരനുമായ ഹിന്ദുബ്നു അബീഹാല (റ) റസൂലുല്ലാഹി (സ) യുടെ തിരുഗുണങ്ങൾ ആശയ സമ്പുഷ്ടമായ നിലയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു:

" റസൂലുല്ലാഹി (സ) സദാ പരലോക വിചാരങ്ങളിൽ മുഴുകിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അധികനേരവും മൗനത്തിലായിരുന്നു. റസൂലുല്ലാഹി (സ) അനാവശ്യ കാര്യങ്ങൾ സംസാരിച്ചിരുന്നില്ല. വായ പൂർണ്ണമായും തുറന്നായിരുന്നു സംസാരം. (അഹങ്കാരികളെപ്പോലെ ചുണ്ടു മാത്രം ചലിപ്പിച്ചു കൊണ്ടായിരുന്നില്ല) വിശാലമായ അർത്ഥങ്ങൾ ഉൾകൊള്ളുന്ന ചുരുങ്ങിയ വാക്യങ്ങൾ സംസാരിച്ചിരുന്നു. സത്യവും അസത്യവും വേർതിരിച്ചു മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്ന സംസാരമായിരുന്നു. ആവശ്യത്തേക്കാൾ

കവിഞ്ഞോ കുറഞ്ഞോ സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. പരുഷപ്രകൃതിക്കാരനോ ദുഃസ്വഭാവിയോ നിന്ദിക്കുന്നവനോ നിസ്സാരപ്പെടുത്തുന്നവനോ ആയിരുന്നില്ല. (മറിച്ച് ഗാംഭീര്യം നിറഞ്ഞ മധ്യമപ്രകൃതിക്കാരനായിരുന്നു.) ചെറിയ നേട്ടത്തെ പോലും വിലമതിച്ചിരുന്നു. ഭക്ഷണത്തെ കുറ്റം പറയുകയോ പുകഴ്ത്തുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. ഇഹലോകവും അതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടതുമായ വസ്തുക്കളുടെ വിഷയത്തിൽ അവിടുന്ന് കോപിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമ നിന്ദിക്കപ്പെട്ടാൽ അതിനു പ്രതികാരം ചെയ്യുവോളം കോപം അടങ്ങിയിരുന്നുമില്ല. സ്വന്തം കാര്യത്തിന് കോപിക്കുകയോ പ്രതികാരം നടത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. എന്തെങ്കിലും സൂചിപ്പിക്കുമ്പോൾ കൈ മുഴുവനും കൊണ്ട് സൂചിപ്പിക്കും. അത്ഭുതപ്പെടുമ്പോൾ കൈ മലർത്തും. സംസാരിക്കുമ്പോൾ വലതു കൈപ്പത്തി ഇടതു കൈയ്യുടെ തള്ളവിരലിലേക്ക് ചേർത്തു വെക്കുമായിരുന്നു. കോപവും അനിഷ്ടവുമുണ്ടാക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും പൂർണ്ണമായും മുഖം തിരിച്ചിരുന്നു. സന്തോഷസമയത്ത് താഴേക്ക് ദൃഷ്ടി പതിപ്പിക്കും. ചിരിയിൽ അധികവും പുഞ്ചിരിയായിരുന്നു. ആലിപ്പഴം പോലെ പരിശുദ്ധമായ പല്ലുകൾ പ്രകാശിക്കുന്നതു കാണാം."

റസൂലുല്ലാഹി (സ) യെ കുറിച്ച് ജനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ അറിയുന്നയാളും അടുത്ത കുടുംബ ബന്ധമുള്ളവനും മനഃശാസ്ത്ര വിദഗ്ദനും ഭാഷാനിപുണനുമായ അലിയ്യ് (റ) അവിടുത്തെ സമുന്നത സ്വഭാവത്തെ ഇപ്രകാരം വർണ്ണിക്കുന്നു:

"റസൂലുല്ലാഹി (സ)പ്രകൃതിപരമായി മോശമായ സംസാരങ്ങളിൽ നിന്നും ലജ്ജാവഹമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നും അകന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മനപ്പൂർവം മോശമായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. അങ്ങാടിയിലൂടെ ആർത്തട്ടഹസിച്ചു നടക്കുന്നവരായിരുന്നില്ല. തിന്മയോട് തിന്മ കൊണ്ട് പ്രതികരിച്ചിരുന്നില്ല. മറിച്ച് അവഗണിക്കുകയും പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ജിഹാദിന്റെ സന്ദർഭത്തിലൊഴികെ ഒന്നിനെയും തിരുകരങ്ങൾ കൊണ്ട് അടിച്ചിട്ടില്ല. ഭൃത്യന്മാരെയോ ഭാര്യമാരെയോ മർദ്ദിച്ചിട്ടില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾ പിച്ചിച്ചീന്തപ്പെടുമ്പോഴല്ലാതെ അതിക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരോട് പ്രതികാരം ചെയ്തിട്ടില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനകൾക്ക് വിരുദ്ധമായ പ്രവൃത്തി കാണുമ്പോൾ ജനങ്ങളിൽ എറ്റവും കൂടുതൽ ദേഷ്യപ്പെടുന്നത് റസൂലുല്ലാഹി (സ) ആയിരുന്നു. രണ്ടിലൊരു കാര്യം തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ എറ്റവും എളുപ്പമായതു തെരഞ്ഞെടുക്കും. സ്വന്തം വീട്ടിൽ സാധാരണക്കാരെപ്പോലെ വസ്ത്രങ്ങൾ വൃത്തിയാക്കുകയും ആടുകളെ കറക്കുകയും മറ്റാവശ്യങ്ങളെല്ലാം സ്വയം നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

"അനാവശ്യ കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നു നാവിനെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. ആവ

ശ്യമുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മാത്രമെ നാക്കിനെ ചലിപ്പിച്ചിരുന്നുള്ളു. ഓരോ വിഭാഗത്തിലെയും ശ്രേഷ്ഠരെ ആദരിക്കുകയും തന്റെ വിഭാഗത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വമേൽക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ഉപദ്രവങ്ങളിൽ നിന്നു സ്വയം സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ, ആരോടും മുഖം കറുപ്പിച്ചു കാണിക്കുകയോ നല്ല പെരുമാറ്റം ഉപേക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല.സ്വഹാബികളിൽ ആരെയെങ്കിലും കണ്ടില്ലെങ്കിൽ അന്വേഷിക്കുമായിരുന്നു. ജനങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ അവരോട് അന്വേഷിച്ച് മനസ്സിലാക്കുമായിരുന്നു. നന്മകളെ നന്നായി കാണുകയും അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും മോശമായവയെ മോശമായി കാണുകയും നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. കാര്യങ്ങളിൽ മധ്യമ നിലപാട് സ്വീകരിക്കുമായിരുന്നു. ജനങ്ങൾ അവഗണിക്കുകയും മടി കാണിക്കുകയും ചെയ്യുമോ എന്നു ഭയന്ന് എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും അവിടുന്ന് ജാഗ്രത പുലർത്തിയിരുന്നു. ഓരോ അവസ്ഥയ്ക്കും അനുയോജ്യമായ ഒരുക്കങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നു. കാര്യങ്ങൾ തുറന്നു പറയുന്നതിൽ കുറവ് വരുത്തുകയോ കൂട്ടുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. തിരുദൂതരോട് ഏറ്റവും കൂടുതൽ അടുപ്പം കരസ്ഥമാക്കിയവർ ജനങ്ങളിലെ ഏറ്റവും ഉത്തമരായ ആളുകളായിരുന്നു. റസൂലിനടുത്ത് ഏറ്റവും കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠതയും സ്ഥാനവുമുണ്ടായിരുന്നത് കൂടുതൽ നന്മ ചെയ്യുകയും സ്വന്തം സമ്പത്തും ശരീരവും ഉപയോഗിച്ച് ജനങ്ങളുടെ അവസ്ഥ നന്നാക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും അവരെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കായിരുന്നു. ഇരിക്കുമ്പോഴും എഴുന്നേൽക്കുമ്പോഴും അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിച്ചിരുന്നു. ആളുകളെ കവച്ചു കടക്കാതെ സദസ്സ് എത്തിനിൽക്കുന്നിടത്ത് ഇരിക്കുകയും അപ്രകാരം ചെയ്യാൻ കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഓരോ സദസ്യനും അർഹതയ്ക്കനുസരിച്ച് സ്ഥാനങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നു. അവിടുത്തെ സദസ്സിലിരിക്കുന്ന ഒരാൾക്കും തന്നെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള ആരെങ്കിലും ആ സദസ്സിലുണ്ടെന്ന് തോന്നിയിരുന്നില്ല. ആരെങ്കിലും കൂട്ടത്തിൽ വന്നിരിക്കുകയോ എന്തെങ്കിലും ആവശ്യത്തിനായി പറയുകയോ ബന്ധപ്പെടുകയോ ചെയ്താൽ അദ്ദേഹം സ്വയം പിരിഞ്ഞു പോകുന്നതുവരെ റസൂലുല്ലാഹി (സ) ക്ഷമയോടെ നിന്നിരുന്നു. എന്തെങ്കിലും ആവശ്യപ്പെട്ടു വരുന്നവരെ അത് നിർവ്വഹിച്ചു കൊടുക്കാതെ മടക്കിയിരുന്നില്ല. എന്തെങ്കിലും കാരണത്താൽ അത് നിർവ്വഹിച്ചു കൊടുക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നല്ല വാക്കുകൾ പറഞ്ഞ് മടക്കി അയച്ചിരുന്നു. ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി തന്റെ മനസ്സ് തുറന്ന് വെക്കുകയും നല്ല സ്വഭാവത്തോടെ അവരോട് പെരുമാറുകയും ചെയ്തിരുന്നു. റസൂലുല്ലാഹി (സ) അവർക്ക് പിതാവു പോലെയായിരുന്നു. അവർ റസൂലുല്ലാഹി (സ) യുടെയടുത്ത് അവകാശങ്ങളിൽ തുല്യ പങ്കാളികളായിരുന്നു. റസൂലുല്ലാഹി (സ)യുടെ സദ

സ്സുകൾ അറിവിന്റെയും ലജ്ജയുടെയും ക്ഷമയുടെയും വിശ്വസ്തതയുടെയും സദസ്സുകളായിരുന്നു. ശബ്ദ കോലാഹലങ്ങളും ആരോപണപ്രത്യാരോപണങ്ങളും ആരുടെയെങ്കിലും ന്യൂനത പരസ്യപ്പെടുത്തലും നിന്ദിക്കലും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എല്ലാവരും സമന്മാരായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഭയഭക്തിയാണ് ആളുകളെ ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയിരുന്നത്. ആ സദസ്സുകളിൽ ജനങ്ങൾ മുതിർന്നവരെ ആദരിക്കുകയും ഇളയവരോട് കരുണകാണിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ആവശ്യക്കാർക്കു മുൻഗണന നല്കിയിരുന്നു. പരദേശികൾക്ക് സംരക്ഷണം കൊടുത്തിരുന്നു".

അലിയ്യ് (റ) തുടരുന്നു: "റസൂലുല്ലാഹി (സ) സദാ മുഖപ്രസന്നതയുള്ളവരും സൽസ്വഭാവിയുമായിരുന്നു. കഠിനവാക്കുകൾ പറയുന്നവനോ പരുഷ പ്രകൃതിക്കാരനോ ആർത്തട്ടഹസിച്ചു നടക്കുന്നയാളോ ആളുകളെ ആക്ഷേപിക്കുന്നവനോ ലുബ്ധനോ ആയിരുന്നില്ല. ഇഷ്ടമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ അവഗണിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ, അതിൽനിന്നു മറ്റുള്ളവരെ നിരാശപ്പെടുത്തുകയുമില്ല. മൂന്നു കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും പൂർണ്ണമായും ഒഴിവായിരുന്നു. തർക്കം, അഹങ്കാരം, അനാവശ്യ കാര്യങ്ങൾ. ജനങ്ങളെ മൂന്നു കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കി. അതായത്, ആരെയും ആക്ഷേപിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. ന്യൂനത തേടിപ്പിടിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. അവരുടെ രഹസ്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. പ്രതിഫലം ലഭിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിലല്ലാതെ റസൂലുല്ലാഹി (സ) സംസാരിച്ചിരുന്നില്ല.

തിരുമേനി സംസാരിക്കുമ്പോൾ സദസ്യർ അവരുടെ തലകളിൽ പക്ഷികളിരിക്കുന്നതുപോലെ നിശബ്ദതയോടെയും അച്ചടക്കത്തോടെയും ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. സംസാരം നിർത്തുമ്പോൾ എന്തെങ്കിലും പറയുവാനുള്ളവർ അതു പറയും. റസൂലിന്റെ അടുക്കൽ വെച്ച് അവർ തർക്കിച്ചിരുന്നില്ല. സദസ്സിലൊരാൾ സംസാരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം നിർത്തുന്നത് വരെ മറ്റുള്ളവർ സംസാരിച്ചിരുന്നില്ല. എത്ര കൂടുതൽ ആളുകൾ സംസാരിച്ചാലും താൽപര്യപൂർവം തിരുമേനി അവരെയെല്ലാം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ തമാശകളിൽ പങ്കുചേരുകയും അവർ ചിരിക്കുമ്പോൾ അവിടുന്ന് അതുപോലെ ചിരിക്കുകയും അത്ഭുതപ്പെടുമ്പോൾ അത്പോലെ അത്ഭുതപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പരദേശികളുടെ കഠിന സംസാരങ്ങളും ചോദ്യങ്ങളും ക്ഷമിച്ചിരുന്നു. അവസാനം സ്വഹാബികൾ ഇത്തരക്കാരെ അവരിലേക്ക് വിളിച്ചു റസൂലിൽനിന്നു മാറ്റിനിർത്തിയിരുന്നു. റസൂലുല്ലാഹി (സ) ഇപ്രകാരം അരുളുമായിരുന്നു: "ആവശ്യക്കാരാരെയെങ്കിലും കണ്ടാൽ അവരെ നിങ്ങൾ സഹായിക്കുക." അനുയോജ്യമായ അളവിൽ മാത്രമേ പ്രശംസകൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. പരിധിലംഘിക്കുന്നത് വരെ ഒരാളുടെ സംസാരത്തെയും തടഞ്ഞിരുന്നില്ല. അനുവദനീയമ

ല്ലാത്തവ സംസാരിക്കുമ്പോൾ വിലക്കുകയോ സദസ്സിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റു പോവുകയോ ചെയ്തു കൊണ്ട് സംസാരം നിർത്തിക്കുമായിരുന്നു.

ജനങ്ങളിലേറ്റവും വിശാല ഹൃദയമുള്ളവരും സത്യം മാത്രം സംസാരിക്കുന്നവരും മയമായ പ്രകൃതക്കാരനും ശ്രേഷ്ഠമായ കുടുംബ പാരമ്പര്യമുള്ളവരുമായിരുന്നു റസൂലുല്ലാഹി (സ) ആദ്യമായി തിരുമേനിയെ കാണുന്നവർ ഗാംഭീര്യം കണ്ട് ഭയന്നുപോകുമായിരുന്നു. എന്നാൽ റസൂലുമായി ഇടപഴകിയാൽ സ്നേഹിക്കുമായിരുന്നു. തിരുദൂതരെ വർണിച്ചവരെല്ലാം പറയുന്നു: 'റസൂലിനു മുമ്പും ശേഷവും അവിടുന്നിനു തുല്യനായ ഒരാളെയും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല.'

അല്ലാഹു അവന്റെ റസൂലിന് സൗന്ദര്യത്തിന്റെയും സമ്പൂർണ്ണതയുടെയും പുടവ ധരിപ്പിക്കുകയും ഗാംഭീര്യവും സ്നേഹവും ഹൃദ്യതയും ചൊരിയുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഹിന്ദുബ്നു അബീഹാല പറയുന്നു: "റസൂലുല്ലാഹി (സ) ഗാംഭീര്യമുള്ളവരും ജനങ്ങളുടെ കണ്ണിൽ ഉന്നതരുമായിരുന്നു. പതിനാലാം രാവിലെ പൂർണ്ണ ചന്ദ്രനെ പ്പോലെ തിരുവദനം തിളങ്ങിയിരുന്നു."

സമ്പൂർണ്ണ മനുഷ്യത്വം, സന്തുലിത പ്രകൃതി

റസുലുല്ലാഹി (സ)യുടെ മകൾ സൈനബ് (റ)ന്റെ ഒരു മകന് മരണരോഗം ബാധിച്ചു. തങ്ങളെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ അവർ ആളെ അയച്ചു. റസുലുല്ലാഹി (സ) ആഗതനായി. കൂട്ടത്തിൽ ചില സ്വഹാബികളുമുണ്ടായിരുന്നു. കുഞ്ഞിന്റെ അസ്വസ്ഥത കണ്ട പിതാമഹന്റെ നയനങ്ങൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി. സഅദ് (റ) ചോദിച്ചു: അങ്ങ് ഇപ്രകാരം കണ്ണീർ വാർക്കുകയാണോ? റസുലുല്ലാഹി (സ) അരുളി: "ഞാൻ ഒരു മനുഷ്യനാണ്. എന്റെ മനസ്സിലും സ്നേഹത്തിന്റെ അംശമുണ്ട്. സ്നേഹമില്ലാത്തവൻ എന്ത് മനുഷ്യൻ! ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യമാണ്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ മനസ്സുകളിൽ അവൻ അത് നിക്ഷേപിക്കുന്നു. മനുഷ്യനോട് കരുണ കാണിക്കുന്നവരോട് അല്ലാഹുവും കരുണ കാണിക്കുന്നു." (ബുഖാരി). ഇപ്രകാരം റസുലുല്ലാഹി (സ)യുടെ മകൻ ഇബ്റാഹീം പാൽകുടി പ്രായത്തിൽ മരണപ്പെട്ടു. മകന്റെ അരികിലെത്തിയ റസുലുല്ലാഹി (സ) മൊഴിഞ്ഞു: "എന്റെ നയനങ്ങൾ കണ്ണീർ പൊഴിക്കുന്നു. മനസ്സിൽ ദുഃഖം നിറയുന്നു. പക്ഷെ, എന്റെ രക്ഷിതാവ് തൃപ്തിപ്പെടുന്ന കാര്യം മാത്രമേ ഞാൻ പറയൂ. മോനേ! ഇബ്റാഹീമേ! നിന്റെ വേർപാടിൽ ഞങ്ങളെല്ലാവരും ദുഃഖിതരാണ്." (ബുഖാരി 1303). അന്നേ ദിവസം സൂര്യഗ്രഹണം ഉണ്ടായി. നബി (സ)യുടെ മകന്റെ വേർപാട് കാരണമായിരിക്കാം ഇത് സംഭവിച്ചതെന്ന് ചിലർക്ക് തോന്ന

ലുണ്ടായി. ഇത് മനസ്സിലാക്കിയ റസൂലുല്ലാഹി (സ) പ്രസ്താവിച്ചു. "അറിയുക! സൂര്യനും ചന്ദ്രനും അല്ലാഹുവിന്റെ തീരുമാനപ്രകാരം സഞ്ചരിക്കുന്നതാകുന്നു. ആരുടെയെങ്കിലും ജനനവും മരണവും കൊണ്ട് അതിന് ഗ്രഹണം ബാധിക്കുന്നില്ല." (ബുഖാരി 1043).

ഇതെത്ര വലിയ മാതൃകയാണെന്ന് ചിന്തിക്കുക. നമ്മുടെയും നമ്മുടെ മക്കളുടെയും മഹത്വം ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയും നാം ഒന്നും പറയാതെ തന്നെ നമ്മുടെ സ്ഥാനം ജനങ്ങൾ ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞ് സാധാരണ ജനങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്ന സന്ദർഭമാണിത്. പക്ഷെ, വിശ്വാസത്തിൽ മുടിനാരിഴ വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുന്നതിനെയും, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആരെയെങ്കിലും കഴിവുള്ളവനായി കാണുന്നതിനെയും തങ്ങൾ (സ) അനുവദിച്ചില്ല. ഇത് ദുഃഖത്തിന്റെ സന്ദർഭത്തിലുള്ള ഒരു ഉദാഹരണമാണ്. സന്തോഷ സമയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ഉദാഹരണം നോക്കുക. റസൂലുല്ലാഹി (സ)യുടെ പ്രിയപ്പെട്ട പിതൃവ്യപുത്രൻ ജഅ്ഫർ (റ) എത്യോപ്യയിൽ നിന്ന് ഹിജ്റ കഴിഞ്ഞ് മദീനയിൽ മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ട് തങ്ങൾക്ക് വലിയ സന്തോഷമുണ്ടായി. ഇതിനിടയിൽ മുസ്ലിംകൾ ഖൈബർ യുദ്ധത്തിൽ വിജയംവരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു ഭാഗത്ത് മുസ്ലിംകളുടെ സന്തോഷവും മറുഭാഗത്ത് തന്റെ പ്രിയങ്കരനും അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടി ത്യാഗം ചെയ്ത ഈമാനിക സഹോദരനുമായ ജഅ്ഫർ (റ) ന്റെ വരവിന്റെ സന്തോഷവും. തദവസരം റസൂലുല്ലാഹി (സ) അരുളി: "ഈ രണ്ട് സന്തോഷങ്ങളിൽ ഏത് സന്തോഷമാണ് കൂടുതൽ എന്നെനിക്ക് അറിയില്ല." (ഇബ്നുഹിശാം 3/359). ഇവിടെ റസൂലുല്ലാഹി (സ) യുടെ സമ്പൂർണ്ണതയും സന്തുലിതത്വവും നോക്കികാണുക. തങ്ങൾ ഒരു മനുഷ്യനാണ്. പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരൻ ദീർഘകാലത്തെ വിദേശവാസത്തിനു ശേഷം മടങ്ങിവരുമ്പോൾ സന്തോഷിക്കുക എന്ന മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പ്രേരണ ഒരു ഭാഗത്ത് റസൂലുല്ലാഹി (സ) പുലർത്തി. ഇത് തങ്ങളുടെ സമ്പൂർണ്ണമായ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ തെളിവാണ്. ഇതിനോടൊപ്പം പ്രവാചകരും മുസ്ലിംകളുടെ നായകനുമാണ് എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ മുസ്ലിം വിജയത്തിലും വലിയ സന്തോഷം ഉളവായി. ചുരുക്കത്തിൽ നായകത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സന്തോഷവും സഹോദരന്റെ മടങ്ങിവരവിലുള്ള സന്തോഷവും തങ്ങൾ സമ്പൂർണ്ണമായി നിലനിർത്തി.

മാന്യത-സഹനത-വിട്ടുവീഴ്ച

ഉന്നത സ്വഭാവങ്ങളിലും മാന്യതയിലും വിട്ടുവീഴ്ചയിലും വിജയത്തിലും മുഴുവൻ മനുഷ്യരുടെയും നായകനായിരുന്നു റസൂലുല്ലാഹി (സ). അല്ലാഹുതആലാ അറിയിക്കുന്നു: "തീർച്ചയായും താങ്കൾ വളരെ ഉന്നത സ്വഭാവത്തിന്റെ ഉടമയാണ്." റസൂലുല്ലാഹി (സ) അരുളി: "എന്റെ രക്ഷിതാവ് എനിക്ക് ശിക്ഷണ ശീലനങ്ങൾ നൽകി. വളരെ നല്ല നിലയിൽ അത് പൂർത്തീകരിച്ചു." ജാബിർ (റ) വിവരിക്കുന്നു. റസൂലുല്ലാഹി (സ) അരുളി: "സമുത്തമ സ്വഭാവങ്ങളും സുന്ദരകർമ്മങ്ങളും പരിപൂർണ്ണമായി പഠിച്ച് പകർത്തി പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് അല്ലാഹു എന്നെ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്."

ആഇശ(റ) യോട് റസൂലുല്ലാഹി (സ) യുടെ സ്വഭാവത്തെ കുറിച്ച് ചോദിച്ചപ്പോൾ അവർ പ്രസ്താവിച്ചു. "തങ്ങളുടെ സ്വഭാവം പരിശുദ്ധ ഖുർആൻ ആയിരുന്നു." റസൂലുല്ലാഹി (സ)യുടെ സഹനത, വിനയം, വിട്ടുവീഴ്ച, ഹൃദയ വിശാലത മുതലായ ഗുണങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തെ സങ്കൽപ്പിക്കാൻ പോലും ബുദ്ധിമാന്മാരുടെ ബുദ്ധിക്കും കവികളുടെ സങ്കൽപ്പത്തിനും സാധ്യമല്ലെന്നതാണ് വാസ്തവം. ഇവിടെ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നു. മുനാഫികളുടെ നേതാവായ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യിബ്നു സലാലിനോട് റസൂലുല്ലാഹി (സ) അനുവർത്തിച്ച നയം വലിയ ശത്രുക്കളോട് തങ്ങൾ പുലർത്തിയ ഹൃദയ വിശാലതയ്ക്കും പരോപകാരത്തിനും ഒരു മാതൃകയാണ്. റസൂലുല്ലാഹി (സ)യ്ക്കെതിരിൽ പരസ്യമായി ശത്രുതയുടെ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുകയും ഗൂഢാലോചനകളിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ മരണാനന്തരം ഖബ്റിലേക്ക് വെക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനും സമ്പൂർണ്ണ വിശ്വാസിയും പ്രവാചക പ്രേമിയുമായിരുന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അബ്ദുല്ലാഹ് വാപ്പയോട് കരുണകാട്ടണമെന്ന് റസൂലുല്ലാഹി (സ) യോട് അപേക്ഷിച്ചു. മകന്റെ വിശ്വാസത്തേയും സ്നേഹത്തേയും പരിഗണിച്ച് റസൂലുല്ലാഹി (സ) വലിയ കരുണകാട്ടി. തങ്ങൾ ഖബ്റിന്റെ അരികിൽ ചെന്ന് മയ്യിത്തിനെ പുറത്തേക്കെടുക്കാൻ കൽപ്പിക്കുകയും തങ്ങളുടെ ഉമിനീർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ ഇടുകയും അനുഗ്രഹീത വസ്ത്രം ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

അനസുബ്നു മാലിക് (റ) പറയുന്നു: ഞാൻ റസൂലുല്ലാഹി (സ) യോടൊപ്പം നടക്കുകയായിരുന്നു. കട്ടികൂടിയ വക്കുള്ള ഒരു നജ്റാനി പുതപ്പ് തിരുമേനി ധരിച്ചിരുന്നു. ഒരു കാട്ടറബി ആ പുതപ്പിൽ പിടിച്ച് ശക്തിയായി വലിച്ചു. വലിയുടെ ശക്തി കാരണം തിരുദൂതരുടെ തോളിൽ പാടു വീണു. ശേഷം കാട്ടറബി പറഞ്ഞു: "മുഹമ്മദേ, താങ്കളുടെ കൈവ

ശമുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ സമ്പത്തിൽ നിന്ന് എന്തെങ്കിലും എനിക്ക് തരാൻ കല്പിക്കുക." റസൂലുല്ലാഹി അദ്ദേഹത്തെ നോക്കി ചിരിച്ചു. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന് എന്തെങ്കിലും നൽകാൻ കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. [4]

സൈദുബ്നു സഅ്ന ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് റസൂലിന ടുത്തെത്തി. റസൂൽ അദ്ദേഹത്തോടു വാങ്ങിയ കടം തിരിച്ചു ചോദിക്കു കയും റസൂലിന്റെ തോളിൽ കിടന്ന വസ്ത്രത്തിൽ പിടിച്ചു ശക്തിയായി വലിക്കുകയും ഉലക്കുകയും പരുഷമായി പെരുമാറുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "നിങ്ങൾ അബ്ദുൽ മുത്തലിബിന്റെ സന്തതി കൾ കടം കൊടുത്തു വീട്ടാതെ താമസിപ്പിക്കുന്നവരാണ്." അപ്പോൾ ഉമർ (റ) അദ്ദേഹത്തെ വിരട്ടുകയും കഠിനമായി ശകാരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സമയമെല്ലാം തിരുമേനി പുഞ്ചിരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ശേഷം ഉമർ (റ) നോട് അവിടുന്നരുളി: "എന്നോടും അദ്ദേഹത്തോടും നിങ്ങൾ വെവ്വേറെ ശൈലിയിലായിരുന്നു പെരുമാറേണ്ടിയിരുന്നത്. നല്ല രീതിയിൽ കടം കൊടുത്ത് വീട്ടാൻ എന്നോടും നല്ല രീതിയിൽ ആവശ്യ പ്പെടാൻ അദ്ദേഹത്തോടും കല്പിക്കണമായിരുന്നു". അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുതൽ കൊടുത്തുവീട്ടാനും ഭയപ്പെടുത്തിയതിനു പകരമായി ഇരുപത് സ്വാഅ് കൂടുതൽ കൊടുക്കാനും ഉമർ(റ)നോട് അവിടുന്ന് കല്പിച്ചു. ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇസ്ലാമികാശ്ലേഷത്തിനു കാരണമായിത്തീർന്നു.

മൃഗങ്ങളോട് മയം

ആദരവായ റസൂലുല്ലാഹി (സ) മൂകരായ ജന്തുക്കളോടും മയം കാണിക്കാൻ കൽപ്പിച്ചിരുന്നു. ശദ്ദാദുബ്നു ഔസ് (റ) വിവരിക്കുന്നു. റസു ലുല്ലാഹി (സ) അരുളി: "അല്ലാഹുതആലാ എല്ലാ വസ്തുക്കളോടും നല്ല നിലയിൽ വർത്തിക്കാനും മയത്തോടെ പെരുമാറാനും കൽപ്പിച്ചിരിക്കു ന്നു. ഇനി നിങ്ങൾ മൃഗത്തെ അറുക്കുന്നുവെങ്കിൽ നല്ലനിലയിൽ അറു ക്കുക. അതിന്റെ മുമ്പിലല്ലാത്ത സ്ഥലത്ത വെച്ച് കത്തി നല്ലനിലയിൽ മൂർച്ചകൂട്ടുകയും ശേഷം അറുക്കുകയും അങ്ങനെ ആ മൃഗത്തിന് ആശ്വാസം നൽകുകയും ചെയ്യുക."

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "ഒരു വ്യക്തി ആടിനെ അറുക്കാൻ കിടത്തിയതിനു ശേഷം കത്തിക്ക് മൂർച്ചകൂട്ടാൻതുടങ്ങി. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ റസൂലുല്ലാഹി (സ) അരുളി: നിങ്ങൾ ഇതിനെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം കൊല്ലുകയാണോ? ഇതിനെ കിടത്തുന്നതിനു മുമ്പ് എന്തുകൊണ്ട് കത്തിക്ക് മൂർച്ച കൂട്ടിയില്ല?"

ഇബ്നുമസ്ഊദ് (റ) വിവരിക്കുന്നു: "ഞങ്ങൾ റസൂലുല്ലാഹി (സ) യോടൊപ്പം ഒരു യാത്രയിലായിരുന്നു. തിരുമേനി ഒരാവശ്യത്തിനായി

അല്പം ദൂരെയ്ക്കു പോയി. ഞങ്ങളൊരു ചെറിയ പക്ഷിയെ കണ്ടു. അതിനോടൊപ്പമുള്ള രണ്ട് കുഞ്ഞുങ്ങളെയും ഞങ്ങളെടുത്തു. ഇതുകണ്ട തള്ളപ്പക്ഷി ചിറകടിച്ച് ശബ്ദമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. റസൂൽ തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ ചോദിച്ചു. "ഇതിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ എടുത്തുമാറ്റി ഇതിനെ പ്രയാസപ്പെടുത്തുന്നത് ആരാണ്? ഇതിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ മടക്കിക്കൊടുക്കുക." ഞങ്ങൾ അവിടെ കുറേ ഉറുമ്പുകളെ കണ്ടതിനാൽ തീവച്ചു. അവിടുന്ന് ചോദിച്ചു: "ആരാണ് അവിടെ തീ വെച്ചത്?" ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങളാണ്." റസൂലുല്ലാഹി (സ) പറഞ്ഞു: "തീ കൊണ്ട് ശിക്ഷിക്കാനുള്ള അവകാശം തീയുടെ നാഥനു മാത്രമേയുള്ളൂ.

മൃഗങ്ങൾക്കു വെള്ളവും തീറ്റയും കൊടുക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. അവയെ പ്രയാസപ്പെടുത്തരുതെന്നും കൂടുതൽ ഭാരം ചുമപ്പിക്കരുതെന്നും കല്പിച്ചു. അവയ്ക്കു ഗുണം ചെയ്യുന്നതു പ്രതിഫലാർഹവും ഇലാഹീ സാമീപ്യത്തിന് നിമിത്തവുമാണെന്ന് ഉണർത്തുകയും അതിന്റെ മഹത്വങ്ങൾ വിവരിക്കുകയും ചെയ്തു. അബൂ ഹുറയ്റ (റ) നിവേദനം- റസൂലുല്ലാഹി (സ) അരുളി: "ഒരു വ്യക്തി യാത്ര ചെയ്യുകയായിരുന്നു. വഴിയിൽ കഠിന ദാഹമുണ്ടായി. മുമ്പിൽ ഒരു കിണർ കണ്ടപ്പോൾ അതിലിറങ്ങി വെള്ളം കുടിച്ചു. പുറത്തേക്കു വന്നപ്പോൾ ഒരു നായ ദാഹത്തിന്റെ കാഠിന്യം കൊണ്ട് മാലിന്യം നക്കുന്നതു കണ്ടു. അദ്ദേഹം മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ ദാഹിച്ചു വലഞ്ഞപ്പോഴുണ്ടായ അതേ അവസ്ഥ തന്നെയാണല്ലോ ഇതിനും! അയാൾ കിണറ്റിലിറങ്ങി തോൽചെരിപ്പിൽ വെള്ളം നിറച്ച് പല്ലുകൊണ്ട് അത് കടിച്ചുപിടിച്ചു പുറത്തു വന്ന് നായയെ കുടിപ്പിച്ചു." അല്ലാഹു ഈ കർമ്മം സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് പൊറുത്തു കൊടുത്തു. ജനങ്ങൾ ചോദിച്ചു: "അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരേ, ജന്തുക്കളുടെ വിഷയത്തിലും പ്രതിഫലമുണ്ടോ?" "പച്ചക്കരളുള്ള എല്ലാ ജീവികളിലും നന്മയുണ്ട്."

ഇബ്നു ഉമർ(റ) നിവേദനം, റസൂലുല്ലാഹി (സ) അരുളി: "ഒരു സ്ത്രീ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. കാരണം അവരുടെ പൂച്ചയ്ക്കവർ ആഹാരവും വെള്ളവും നൽകിയില്ല. ഭൂമിയിൽ നടന്നു വയറു നിറക്കാൻ അതിനെ അഴിച്ചു വിട്ടതുമില്ല."[4] സുഹൈലുബ്നു അംറ്(റ) വിവരിക്കുന്നു: "റസൂലുല്ലാഹി (സ) ഒരു ഒട്ടകത്തിന്റെ അടുത്തുകൂടി കടന്നു പോയി. അതിന്റെ വയറ് മുതുകിനോട് ഒട്ടിയ നിലയിൽ അതു മെലിഞ്ഞിരിന്നു. തദവസരം അവിടുന്ന് അരുളി: ഈ മൃഗങ്ങളുടെ വിഷയത്തിൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുക."

ശത്രുക്കളോടും സൽസ്വഭാവം

റസൂലുല്ലാഹി (സ)യെയും സഹാബത്തിനെയും ദീനീപ്രബോധനത്തിന്റെ പേരിൽ പതിമൂന്ന് വർഷം നിരന്തരമായി വളരെ കൂടുതൽ ഉപദ്രവിക്കുകയും അവസാനം ആ നാടിനോട് വിടപറയാൻ നിർബന്ധിതരാക്കുകയും ചെയ്ത ആളുകളുള്ള മക്കയിലേക്ക് റസൂലുല്ലാഹി (സ) വിജയശ്രീലാളിതനായി പ്രവേശിച്ചു. തദവസരം അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ശത്രുക്കളെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി തങ്ങൾ ചോദിച്ചു: അല്ലയോ ഖുറൈശികളെ, ഞാൻ നിങ്ങളോട് എന്ത് നിലപാട് സ്വീകരിക്കുമെന്നാണ് നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ നല്ലതുമാത്രം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. താങ്കൾ മാന്യനായ സഹോദരനാണ്. മാന്യ സഹോദരന്റെ മകനും." റസൂലുല്ലാഹി (സ) അരുളി: "യൂസുഫ് (അ) സഹോദരങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ ഞാൻ നിങ്ങളോടും പറയുന്നു- "നിങ്ങളുടെ മേൽ യാതൊരു പ്രതികാര നടപടിയുമില്ല. പോയ്ക്കൊള്ളുക. നിങ്ങൾ സ്വതന്ത്രരാണ്."

മക്കാവിജയം പൂർണ്ണമായപ്പോൾ ഒൻപത് കഠിന പാപികൾക്കൊഴികെ മറ്റെല്ലാവർക്കും റസൂലുല്ലാഹി (സ) അഭയം നൽകി. ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ച ശേഷം മുർത്തദ്ദായി ഇസ്‌ലാമിനെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും ചതി പ്രയോഗത്തിലൂടെ മുസ്‌ലിംകളെ വധിക്കുകയും കവിതകളിലൂടെ റസൂലുല്ലാഹി (സ)യെ കൂടുതൽ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്ത ആളുകളായിരുന്നു ഈ ഒമ്പതാളുകൾ. അതിൽപ്പെട്ട അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സഅദിനും, ഇക്‌രിമത്തിബ്നു അബീജഹ്‌ലിനും റസൂലുല്ലാഹി (സ) മാപ്പ് കൊടുത്തു. ഇസ്‌ലാമിന്റെ വിജയത്തോടുള്ള വെറുപ്പ് കാരണം ഇക്‌രിമ മക്ക വിട്ട് യമനിലേക്ക് യാത്ര തിരിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ തങ്ങളോട് ഭർത്താവിന് വേണ്ടി അഭയം ചോദിച്ചു. ഭൂമുഖത്തുള്ള ഏറ്റവും കഠിനമായ ശത്രുവിന് റസൂലുല്ലാഹി (സ) അഭയം നൽകി. അദ്ദേഹം വന്നപ്പോൾ തിരുശരീരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പുതപ്പ് നീങ്ങിപ്പോകുന്ന നിലയിൽ സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. (സാദുൽമആദ് 3/411)

റസൂലുല്ലാഹി (സ)യുടെ പ്രിയങ്കരനായ പിതൃവ്യൻ ഹംസ (റ)യെ വധിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നെഞ്ച് കീറി കരൾ ചവച്ച് തുപ്പാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്ത വഹ്ശിയെ പ്രതിക്രിയ എന്ന നിലയിൽ വധിക്കുവാൻ റസൂലുല്ലാഹി (സ) അനുവാദം നൽകിയിരുന്നു. പക്ഷെ, അദ്ദേഹം ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറായി. തങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരണം ശരിവെയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. റസൂലുല്ലാഹി (സ)യുടെ

മകൾ സൈനബ്(റ)ന്റെ ശരീരത്തിൽ കുന്തംകൊണ്ട് കുത്തുകയും അങ്ങനെ അവർ ഒട്ടകപ്പുറത്ത് നിന്നും അടിയിൽ വീണ് ഗർഭം അല സാൻ കാരണക്കാരനുമായ ഇബാദുബ്നുൽ അസ്വദും ആ ഒൻപതു പേരിൽ പെട്ട ആളാണ്. അദ്ദേഹവും നാടുവിട്ടു പോവുകയും പിന്നീട് ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. സാറ എന്ന സ്ത്രീയും മറ്റ് രണ്ട് സ്ത്രീകളും തങ്ങളെക്കുറിച്ച് പരിഹാസ ഗാനങ്ങൾ ആലപിച്ചിരുന്നു. അവരും അഭയം ചോദിക്കുകയും തങ്ങൾ അവർക്ക് അഭയം നൽകുകയും അവർ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു (സാദുൽമആദ് 3/311).

റസൂലുല്ലാഹി (സ)യെ വധിക്കണമെന്ന് പദ്ധതിയിട്ടുകൊണ്ട് ഉമൈറിബ്നു വഹബ് മദീനയിലെത്തി, ഉമർ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെ മനസ്സിലാക്കി പിടികൂടുകയും കഴുത്തിൽ പിടിച്ച് തൂക്കിയെടുത്ത് പ്രവാചക സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്തു. റസൂലുല്ലാഹി (സ) അരുളി: “ഉമറേ, അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടേക്കുക”. തുടർന്ന് ഉമൈറിനെ അരികിലേക്ക് വിളിച്ചുവരുത്തി. തങ്ങൾ ചോദിച്ചു: എന്ത് ഉദ്ദേശത്തിലാണ് വന്നത്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ”നിങ്ങൾ പിടികൂടിയ മകനെ മോചിപ്പിക്കാനാണ് വന്നത്.” തങ്ങൾ ചോദിച്ചു: അതിനാണെങ്കിൽ പിന്നെ വാളും തൂക്കി നടക്കുന്നതെന്തിനാണ്. ഉമൈർ പറഞ്ഞു: വാൾ തൂക്കിനടക്കുന്നതിൽ കാര്യമൊന്നുമില്ല. ബദ്റിൽ ഈ വാളുകളൊന്നും പ്രയോജനം ചെയ്തില്ലല്ലോ. റസൂലുല്ലാഹി (സ) ചോദിച്ചു: നിങ്ങളും സ്വഫ്‌വാനും കഅ്ബാ ശരീഫയുടെ ഖില്ലയിലിരുന്ന് എന്നെ വധിക്കാൻ ഗൂഢാലോചന നടത്തിയിരുന്നില്ലേ? ഇതുകേട്ടപ്പോൾ ഉമൈർ അന്തംവിട്ടു പോയി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “തങ്ങൾ തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരാണ്. തദവസരം ഞാനും സ്വഫ്‌വാനും അല്ലാതെ മറ്റാരും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.” തുടർന്ന് അദ്ദേഹം ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചു. റസൂലുല്ലാഹി (സ) സ്വഹാബികളോട് പറഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ സഹോദരന് ദീൻ പഠിപ്പിക്കുക. ഖുർആൻ ഓതിക്കൊടുക്കുക. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനെ മോചിപ്പിച്ച് വിട്ടയയ്ക്കുക. ഉമൈറിന്റെ കരങ്ങളാൽ റസൂലുല്ലാഹി (സ) കൊല്ലപ്പെട്ടുവെന്ന വാർത്ത പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന ഖുറൈശികൾക്ക് ഉമൈർ മുസ്‌ലിമായി എന്ന വിവരമാണ് ലഭിച്ചത്. (ബൈഹഖി 3/147).

സ്വഫ്‌വാനുബ്നു ഉമയ്യ മക്കാവിജയത്തിന്റെ സന്ദർഭത്തിൽ ജിദ്ദയിലേക്ക് ഒളിച്ചോടിയിരുന്നു. അവിടെ നിന്നും യമനിലേക്ക് നാടുകടക്കാനായിരുന്നു ഉദ്ദേശം. ഇത് അറിഞ്ഞ ഉമൈർ (റ) തിരുസന്നിധിയിലെത്തി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരേ, സ്വഫ്‌വാനുബ്നു ഉമയ്യ ഒരു നേതാവാണ്. അദ്ദേഹം താങ്കളെ ഭയന്ന് സമുദ്ര ഭാഗത്തേക്ക് യാത്ര

തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. തങ്ങൾ സ്വഫ്‌വാനിന് അഭയം നൽകിയാലും. റസൂലു ല്ലാഹി (സ) അരുളി: ഞാൻ സ്വഫ്‌വാനിന് അഭയം നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഉമൈർ (റ) പറഞ്ഞു, അദ്ദേഹത്തിന് സമാധാനത്തിന് ഒരു കുറിപ്പ് എഴുതി തന്നാൽ ഉപകാരമായിരിക്കും. റസൂലുല്ലാഹി (സ) കുറിപ്പിന് പകരം അനുഗ്രഹീത തലപ്പാവ് എടുത്തുകൊടുത്ത് ഉമൈറിനെ യാത്ര യാക്കി. സമുദ്രതീരത്ത് വെച്ച് അദ്ദേഹം സ്വഫ്‌വാനിനെ കണ്ടുമുട്ടി പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതൻ നിങ്ങൾക്ക് അഭയം നൽകിയിരിക്കു ന്നു. സ്വയം നാശത്തിൽ ചാടാതെ രക്ഷപെടുക. സ്വഫ്‌വാൻ പറഞ്ഞു. എനിക്ക് ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുമോ എന്ന ഭയമുണ്ട്. ഉമൈർ പറഞ്ഞു. റസൂ ലുല്ലാഹി (സ) വളരെ സഹനശീലനും മാപ്പരുളുന്നവനുമാണ്. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തെയും കൂട്ടി ഉമൈർ (റ) മക്കയിലെത്തി. ഉമൈർ (റ) മക്ക യിൽ റസൂലുല്ലാഹി (സ) യുടെ സന്നിധിയിലെത്തി. ഉമൈർ പറയുന്നത് ശരിയാണോ എന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ റസൂലുല്ലാഹി (സ) പറഞ്ഞു: ശരി യാണ്, ഞാൻ താങ്കൾക്ക് അഭയം നൽകിയിരിക്കുന്നു. സ്വഫ്‌വാൻ പറഞ്ഞു: എനിക്ക് രണ്ട് മാസത്തെ കാലാവധി നൽകണം. റസൂലുല്ലാഹി (സ) നാല് മാസത്തെ കാലാവധി നൽകുകയുണ്ടായി.

ദാത്തുൽ ഇർഖ് യുദ്ധത്തിൽ നിന്നും മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ റസൂലു ല്ലാഹി (സ) ബബൂൽ വൃക്ഷം ധാരാളമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സ്ഥലത്ത് വിശ്ര മിക്കാനിരുന്നു. സഹാബികൾ വിവിധ വൃക്ഷങ്ങളുടെ തണലുകളിലും. റസൂലുല്ലാഹി (സ) വാൾ ഒരു മരത്തിൽ തൂക്കിയിടുകയും, ആ വൃക്ഷ ത്തണലിൽ വിശ്രമമാരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ജാബിർ (റ) വിവരിക്കു ന്നു. ഞങ്ങൾ ഉറക്കത്തിലായിരിക്കവെ റസൂലുല്ലാഹി (സ) ഞങ്ങളെ വിളി ക്കുന്നതായി അനുഭവപ്പെട്ടു. എഴുന്നേറ്റ് അരികിലെത്തിയപ്പോൾ തങ്ങ ളുടെ അടുത്ത് ഒരു ഗ്രാമീണൻ ഇരിക്കുന്നു. തങ്ങൾ അരുളി: ഞാൻ ഉറ ങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഇദ്ദേഹം വന്ന് വാളെടുക്കുകയുണ്ടായി. ഞാൻ കണ്ണുതുറന്നപ്പോൾ ഇദ്ദേഹം വാളുംപിടിച്ച് എന്റെ തലയുടെ ഭാഗത്ത് നിൽക്കുകയാണ്. ഇദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ ആരാണ് സംര ക്ഷിക്കുക. ഞാൻ പറഞ്ഞു: അല്ലാഹു സംരക്ഷിക്കും. ഇപ്പോൾ നോക്കൂ. ആൾ ഇവിടെ തന്നെ ഇരിപ്പുണ്ട്. റസൂലുല്ലാഹി (സ) അദ്ദേഹത്തിന് ശിക്ഷ യൊന്നും കൊടുത്തില്ല. (ബുഖാരി).

സർവ്വ ചരാചരങ്ങൾക്കും കാരുണ്യം

ആദരവായ റസൂലുല്ലാഹി (സ)യ്ക്ക് സ്നേഹത്തിന്റെയും സഹാ നുഭൂതിയുടെയും ആവേശം അസാധാരണമായ നിലയിൽ നൽകപ്പെട്ടി രുന്നു. തങ്ങളുടെ ഈ ആവേശത്തിന്റെ പ്രതിഫലനം തങ്ങളുടെ കാല

ഘട്ടത്തിലും തുടർന്നുള്ള യുഗങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്ന മുസ്‌ലിംകളിൽ വ്യക്തമായി കാണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

മുസ്‌ലിംകൾക്ക് ഭരണം ലഭിക്കുകയും മുസ്‌ലിംകൾ താമസിക്കുകയും ചെയ്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ മുസ്‌ലിംകളുടെ കാരുണ്യവും കൃപയും കണ്ട് നിരവധി പ്രദേശങ്ങൾ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. ലോകത്ത് ഇസ്‌ലാം പരന്നത് ആരുടെയെങ്കിലും സമ്മർദ്ദമോ നിർബന്ധമോ കൊണ്ടല്ല. മതം മാറ്റുന്നതിന് സമ്മർദ്ദങ്ങളും നിർബന്ധങ്ങളും നടത്തുന്നതിനെ ഇസ്‌ലാം തടയുന്നു. മുസ്‌ലിം ഭരണകൂടങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അമുസ്‌ലിംകളുടെ മേൽ മുസ്‌ലിംകളുടെ നിയമങ്ങളൊന്നും ബാധകമല്ല. അമുസ്‌ലിംകൾക്ക് അവരുടെ മതാധ്യാപനങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ച് ജീവിക്കാൻ ഇസ്‌ലാം അനുവദിക്കുന്നു. പക്ഷെ പ്രവാചക സ്വഭാവങ്ങൾ പകർത്തിയ മുസ്‌ലിംകളെ കണ്ട അവർ ഇസ്‌ലാമിനെ മനസ്സിലാക്കി. അവർ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചു. അതായത് അല്ലാഹുവിനെ ഏകനായ പരിപാലകനും ഉടമസ്ഥനുമായി അംഗീകരിച്ചു. അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരിലൂടെ ലഭിച്ച വിധിവിലക്കുകൾ അനുസരിച്ച് ജീവിച്ചു. ഇസ്‌ലാമിന് മുമ്പുള്ള ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അക്രമങ്ങളും സ്വഭാവദുഷ്യങ്ങളും അരാചകത്വങ്ങളും ഇല്ലാതായി. അങ്ങനെ വിവിധ പ്രദേശങ്ങളിലും സമൂഹങ്ങളിലും വളരെ വലിയ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിച്ചു. ഇസ്‌ലാമിന് മുമ്പ് ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ നടമാടിയിരുന്ന ജാതീയ്യ അക്രമങ്ങളും രക്ത ചൊരിച്ചിലും ചരിത്ര പുസ്തകങ്ങളിലൂടെ വായിക്കുന്നവർ പേടിച്ച് വിറച്ചുപോകും. എന്നാൽ ഇസ്‌ലാമിക പോരാട്ടം നടന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ അതിന്റെ ഒരു ശതമാനം പ്രശ്നങ്ങൾ പോലും ഉണ്ടായില്ല. റോമക്കാർ ബൈതുൽ മുഖദ്ദിസ് കീഴ്പ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അവിടുത്തെ മുസ്‌ലിം ഭരണാധികാരികളേയും നാട്ടുകാരായ ക്രൈസ്തവരെയും പൊതുമുസ്‌ലിംകളെയും ധാരാളമായി വധിച്ചു. അതിലുണ്ടായ രക്തപ്പുഴ കുതിരകളുടെ മുട്ടുവരെയും ഉയരുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ മുസ്‌ലിംകൾ പിന്നീട് അത് തിരിച്ച് പിടിച്ചപ്പോൾ ക്രൈസ്തവ ഭരണാധികാരികൾക്കും ക്രൈസ്തവർക്കും മാപ്പ് നൽകുകയുണ്ടായി. ഇക്കാര്യം ഇംഗ്ലീഷ് ചരിത്രകാരൻ സെന്റ് ലൈൻപൂൾ തന്നെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. (എന്സൈക്ലോപീഡിയ ബ്രിട്ടാനിക്ക 6/627)

ഇസ്‌ലാമിന് മുമ്പുള്ള റോമൻ, പേർഷ്യൻ, ഇന്ത്യൻ നാഗരികതകളിൽ സ്ത്രീകളുടെ അവസ്ഥ വളരെ പരിതാപകരമായിരുന്നു. മൃഗങ്ങളെപ്പോലെയാണ് അവരോട് വർത്തിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. അവർക്ക് അനന്തരാവകാശം ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. പുരുഷന്മാരെ പോലെ അവകാശങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിരുന്നുമില്ല. അവരുടെ ചാരിത്ര്യം സുരക്ഷിതമല്ലായിരുന്നു, വീട്ടുവേലകൾ ചെയ്യിപ്പിച്ചിരുന്നു. വിധവയാകുന്നത് ശകുനമായിട്ടും അവരുടെ ജനനം ഉപദ്രവമായിട്ടും കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇസ്‌ലാം വന്നതോടെ

സ്ത്രീകൾക്ക് അന്തസ്സാർന്ന സ്ഥാനം ലഭിച്ചു. അവർക്ക് അനന്തരാവകാശത്തിന്റെ ഓഹരിയും സമൂഹത്തിൽ അന്തസാർന്ന സ്ഥാനവും നൽകി. സ്ത്രീകളോട് മോശമായി വർത്തിക്കുന്നത് നിഷിദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ജാഹിലിയ്യ യുഗത്തിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് ആർത്തവമുണ്ടാവുമ്പോൾ അവരെ തൊട്ടുകൂടായ്മ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇസ്‌ലാം ഈ അക്രമത്തെ അവസാനിപ്പിക്കുകയും സംസർഗ്ഗം ഒഴിച്ചുള്ള എല്ലാ സഹകരണങ്ങളെയും അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇസ്‌ലാമിന് മുമ്പ് സ്ത്രീകൾ വെറുമൊരു കാഴ്ച വസ്തു മാത്രമായിരുന്നു. അങ്ങനെ അവർ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചു. അതായത് അല്ലാഹുവിനെ ഏകനായ പരിപാലകനും ഉടമസ്ഥനുമായി അംഗീകരിച്ചു.

വിവാഹത്തിന് മുമ്പ് അവരുടെ സാമ്പത്തിക ബാധ്യതകൾ മുഴുവൻ മാതാപിതാക്കളുടെ മേലും അവരില്ലായെങ്കിൽ അടുത്ത ബന്ധുക്കളുടെമേലും നിർബന്ധമാക്കി. വിവാഹത്തിനു ശേഷം ഈ കാര്യം ഭർത്താവിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. സ്ത്രീകൾ വീട്ടിലെ രാജ്ഞിയും ഭർത്താവിന്റെ കാര്യത്തിലും വീട്ടുവിഷയങ്ങളിലും കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും ഉത്തരവാദിയുമാണ്. റസൂലുല്ലാഹി (സ) അരുളി: ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിലെ കാര്യങ്ങൾ നോക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം സ്ത്രീകൾക്കാണ്.

ഇനി ഭർത്താവിൽ നിന്നും വിവാഹമോചനം ഉണ്ടായാൽ അവരെ നോക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം മാതാപിതാക്കളിന്മേൽ ആയി തീരുന്നതാണ്. അവരുടെ ശരീരവും വസ്ത്രവും അലങ്കാരവും ജനങ്ങളുടെ കാഴ്ചാസുഖത്തിനും പുരുഷന്മാരുടെ ആഭാസങ്ങൾക്കും കാരണമായിരുന്നു. ഇസ്‌ലാം ഇതിനെ ശക്തിയുക്തം നിരോധിക്കുകയും സ്ത്രീകൾ അന്യപുരുഷന്മാരുടെ ഇടയിൽ വരേണ്ടി വന്നാൽ ശരീരം മുഴുവൻ മറയ്ക്കണമെന്നും കണ്ണുകളിൽ പെടരുതെന്നും നിഷ്കർഷിക്കുകയുണ്ടായി. മറുഭാഗത്ത് ഇതര സന്ദർഭങ്ങൾ അനുസ്മരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ പുരുഷന്മാരോടൊപ്പം സ്ത്രീകളേയും പ്രത്യേകം പരാമർശിക്കുകയും അവരുടെ സ്ഥാനം ഉയർത്തിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പ്രകൃതിപരവും ശാരീരികപരവുമായ വ്യത്യാസത്തെ പ്രത്യേകം പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്തു. പരിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു : "സത്യവിശ്വാസികളും സത്യവിശ്വാസിനികളും പരസ്പരം മിത്രങ്ങളാകുന്നു. അവർ നന്മ കല്പ്പിക്കുകയും തിന്മയെ വിലക്കുകയും നമസ്കാരം മുറപോലെ നിർവ്വഹിക്കുകയും സകാത്ത് നൽകുകയും അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ ദൂതനെയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അത്തരക്കാരോട് അല്ലാഹു കരുണകാണിക്കുന്നതാണ്. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു അജയ്യനും തത്വജ്ഞാനിയുമാകുന്നു. (തൗബ 71). വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു: "സത്യവിശ്വാ

സത്തോടുകൂടി സത്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ആണാകട്ടെ പെണ്ണാകട്ടെ നല്ലൊരു ജീവിതം തീർച്ചയായും നാം നൽകുന്നതാണ്. അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമമായതിന് അനുസൃതമായി അവർക്കുള്ള പ്രതിഫലം തീർച്ചയായും നാം നൽകുകയും ചെയ്യും." (നഹ്ൽ -97)

റസൂലുല്ലാഹി (സ) ഹജ്ജത്തുൽ വദാഇന്റെ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു: "സ്ത്രീകളോടുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ നല്ല സമീപനം സ്വീകരിക്കുക. അല്ലാഹുവിന്റെ നിർഭയത്തോടുകൂടിയാണ് നിങ്ങൾ അവരുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ വചനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അവരുമായി ദാമ്പത്യബന്ധത്തിനുള്ള അനുവാദം നിങ്ങൾ നേടിയെടുത്തിരിക്കുന്നത്. ചില ഭാഗത്ത് സ്ത്രീകളുടെ ബലഹീനമായ അവസ്ഥയെ പ്രത്യേകം പരിഗണിക്കുകയും പുരുഷന്മാർ അവരെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്താതിരിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. സ്ത്രീകൾ ഒറ്റയ്ക്ക് യാത്ര ചെയ്യരുതെന്നും അവരോടൊപ്പം ഭർത്താവോ വിവാഹം നിഷിദ്ധമായ വ്യക്തിയോ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നുള്ള നിർദ്ദേശം ഈ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടതാണ്. ഒരു സ്ത്രീയെ ഭാര്യയായി സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ അവൾക്ക് മഹ്ർ (വിവാഹമൂല്യം) നൽകൽ നിർബന്ധമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു. റസൂലുല്ലാഹി (സ) കാരുണ്യത്തെയും സഹാനുഭൂതിയെയും മാനവികതയെയും നിർബന്ധമായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും സ്വയം പകർത്തുകയും അവയെ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തൽഫലമായി ഈ ഗുണങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച മുസ്ലിംകൾ താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെ അവസ്ഥകളെല്ലാം മാറിമറഞ്ഞു. പരസ്പരം നടന്നിരുന്ന അക്രമങ്ങളും അനീതികളും സംഘട്ടനങ്ങളും ഇല്ലാതായി. ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കാതിരുന്ന അമുസ്ലിംകളിലും ഇവ മാറ്റങ്ങളുളവാക്കി. ഇവയെ ഒരളവോളം ഉൾക്കൊള്ളാൻ അമുസ്ലിം മേഖലകളും സന്നദ്ധരായി. ഇപ്രകാരം റസൂലുല്ലാഹി (സ)യുടെ അദ്ധ്യാപനങ്ങൾ, മൃഗങ്ങളോട് കാണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അക്രമങ്ങളെയും ഇല്ലാതാക്കി. ചുരുക്കത്തിൽ നമ്മുടെ റസൂലുല്ലാഹി (സ) മുസ്ലിംകൾക്ക് മാത്രമുള്ള കാരുണ്യമല്ല, മുഴുവൻ മനുഷ്യർക്കും എന്നല്ല, മുഴുവൻ സൃഷ്ടികൾക്കും കാരുണ്യത്തിന്റെ തിരുദൂതരാണ്. ഇക്കാര്യത്തെ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയത് ഇപ്രകാരമാണ്. "മുഴുവൻ ലോകങ്ങൾക്കും കരുണയായിട്ട് മാത്രമാണ് നാം താങ്കളെ അയച്ചിട്ടുള്ളത്." (അൻബിയാഅ്)

പ്രബോധനത്തിന്റെ മഹനീയ മാതൃക

സർവ്വലോക പരിപാലകനായ അല്ലാഹു മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ (സ)യെ പ്രവാചകനാക്കിയതിലൂടെ മുഴുവൻ മാനവരാശിക്കും ഒരു സമുന്നത

മാർഗ്ഗദർശകനെയും വഴികാട്ടിയെയും കനിഞ്ഞരുളുകയുണ്ടായി. തങ്ങളുടെ ജനന സമയത്ത് ലോകം മുഴുവനും സ്വഭാവദുഷ്യങ്ങളിലും അക്രമ-അനാചാരങ്ങളിലും മുഴുകി കിടക്കുകയായിരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിത്വം പോലും മാഞ്ഞുപോയിരുന്നു. ഇത്തരുണത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ കുളിർകാറ്റ് അടിച്ച് വീശുകയും മുഹമ്മദുർറസൂലുല്ലാഹി (സ) എന്ന രൂപത്തിൽ ഒരു ഉന്നത പരിഷ്കർത്താവിനെ സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹുവിന്റെ വഹ്യ് (ബോധന)യിലൂടെ മനുഷ്യരെ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ സമുന്നത സ്ഥാനത്തേക്ക് നയിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം തങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടു. തങ്ങൾ അതിനെ സമ്പൂർണ്ണമായ നിലയിൽ പൂർത്തീകരിച്ചു. റസൂലുല്ലാഹി (സ) മഹാനായ ഒരു പ്രവാചകൻ ആയതിനോടൊപ്പം സമുന്നതനായ ഒരു അദ്ധ്യാപകനും ഗുരുനാഥനുമായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ അദ്ധ്യാപന ശിക്ഷണരീതി താഴെപറയുന്ന തിരുവചനങ്ങൾക്കനുസൃതമായിരുന്നു.

"തത്വദീക്ഷയോടുകൂടിയും സദുപദേശം മുഖേനയും താങ്കളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് താങ്കൾ ക്ഷണിക്കുക. ഏറ്റവും നല്ല രീതിയിൽ അവരുമായി സംവദിക്കുകയും ചെയ്യുക." (നഹ്ൽ-125)

"അല്ലാഹുവിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും സൽകർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ഞാൻ മുസ്‌ലിംകളുടെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ടയാളാവുന്നുവെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്നവനേക്കാൾ നല്ല വർത്തമാനം പറയുന്ന മറ്റാരുണ്ട്?" (ഹാമീം സജദ : 33)

ഈ ആയത്തുകളിൽ പറയപ്പെട്ട ഉന്നത ഗുണങ്ങൾ ഉൾകൊണ്ട് മുന്നോട്ട് നീങ്ങിയപ്പോൾ അതിലൂടെ വമ്പിച്ച പരിണിത ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടായി. "അപ്പോൾ ഏതൊരുവനും താങ്കളും തമ്മിൽ ശത്രുതയുണ്ടായിരുന്നുവോ അവനതാ (താങ്കളുടെ) ഉറ്റ മിത്രമെന്നോണം ആയിത്തീരുന്നു. ക്ഷമ കൈക്കൊണ്ടവർക്കല്ലാതെ അതിനുള്ള അനുഗ്രഹം നൽകപ്പെടുകയില്ല. വമ്പിച്ച ഭാഗ്യമുള്ളവരല്ലാതെ അതിനുള്ള അനുഗ്രഹം നൽകപ്പെടുകയില്ല (ഹാമീം സജദ: 34,35). ഈ ആയത്തിൽ പറയപ്പെട്ട മഹത്തായ ചിത്രങ്ങൾ സംജാതമായി. തങ്ങളുടെ തന്ത്രജ്ഞത നിറഞ്ഞ പ്രബോധനവും അനുകമ്പാ പൂർണ്ണമായ ഉപദേശങ്ങളും കാരണം ധാരാളം ശത്രുക്കൾ മിത്രങ്ങളായി. ഈ മഹത്തായ മാർഗ്ഗം തിരഞ്ഞെടുത്തതിന്റെ പേരിൽ അസാധാരണമായ സഹനതയാണ് തങ്ങൾക്ക് സ്വീകരിക്കേണ്ടിവന്നത്. അതും അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു മഹാദാനം തന്നെയായിരുന്നു. റസൂലുല്ലാഹി (സ)യുടെ തന്ത്രജ്ഞത നിറഞ്ഞ ഉപദേശ-പരിശ്രമങ്ങളുടെ നിരവധി സംഭവങ്ങൾ ചരിത്രത്തിൽ കാണാൻ കഴിയും. സ്നേഹത്തിന്റെയും കാരുണ്യത്തിന്റെയും ആത്മാവ്

വളരെ ശക്തിയായി നിറഞ്ഞുനിന്ന ചിത്രങ്ങളാണവ.

ഒരു ഗ്രാമീണൻ മസ്ജിദുന്നബവിയിലെത്തി സാധാരണ രീതിയിൽ മൂത്രമൊഴിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇതുകണ്ട് മുസ്ലിംകൾ അദ്ദേഹത്തെ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ മുന്നോട്ട് നീങ്ങിയപ്പോൾ റസൂലുല്ലാഹി (സ) അവരെ തടയുകയും പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ച് ഇപ്രകാരം ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. "ഇത് അല്ലാഹുവിന് ആരാധനയ്ക്കുള്ള സ്ഥലമാണ്. ഇവിടെ മൂത്രമൊഴിക്കാൻ പാടില്ല". ദേഷ്യപ്പെടാതെയും വെറുപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാതെ വളരെ മയത്തോടെ തങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് കാര്യം മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുകയും മറ്റുള്ളവരോട് വെള്ളം ഒഴിച്ച് പള്ളി ശുദ്ധീകരിക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. (ബുഖാരി). ഒരു ഗ്രാമീണൻ തങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ സാമ്പത്തിക സഹായവും ചോദിച്ചുകൊണ്ട് വന്നു. തങ്ങളുടെ പക്കൽ ഒന്നും കൊടുക്കാനില്ലായിരുന്നു. തങ്ങൾ ഈ കാര്യം പറഞ്ഞെങ്കിലും അദ്ദേഹം അത് അംഗീകരിക്കാതെ ചോദിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ അനുഗ്രഹീത പുതപ്പ് വളരെ കടുപ്പത്തിൽ പിടിച്ചുവലിക്കുകയും തത്ഫലമായി തങ്ങളുടെ കഴുത്തിൽ അടയാളം വീഴുകയും ചെയ്തു. ഒരു മുള്ളിൽ പുതപ്പ് കുരുങ്ങുന്നത് വരെ അദ്ദേഹം വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവിടുത്തെ ഏറ്റവം വലിയ ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന റസൂലുല്ലാഹി (സ) യ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന് കടുത്ത ശിക്ഷ നൽകാൻ എല്ലാ അധികാരവുമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ, തങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോട് മയത്തോടെ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്റെ പക്കൽ ഇപ്പോൾ ഒന്നുമില്ല, അല്ലെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഞാൻ നൽകുമായിരുന്നു. (ബുഖാരി).

സ്വന്തം വിഷയത്തിൽ സാമ്പത്തികമായി വളരെ ഞെരുക്കമായിരുന്നു. ആവശ്യ നിർവ്വഹണത്തിന് ചിലപ്പോൾ ഒന്നും ലഭിക്കാതെ പട്ടിണി സഹിച്ചിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ കാരക്ക മാത്രം കഴിച്ച് ദിവസങ്ങൾ തള്ളിനീക്കുമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ സഹായം ചോദിച്ചുവന്ന ഒരു യാചകൻ റസൂലുല്ലാഹി (സ)യോട് പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ പിശുക്കന്മാരാണ്. റസൂലുല്ലാഹി (സ) അരുളി: "ഞാൻ പിശുക്കനല്ല, പക്ഷെ തരാൻ ഒന്നുമില്ല." തങ്ങൾ ദേഷ്യപ്പെടാതെ മയത്തോടെ മറുപടി പറഞ്ഞു. മറുഭാഗത്ത് തങ്ങൾ വലിയ ധർമ്മിഷ്ടനായിരുന്നു.

ആത്മശുദ്ധീകരണം

റസൂലുല്ലാഹി (സ) യ്ക്ക് അല്ലാഹു ഏൽപ്പിച്ച ഒരു പ്രധാന കർത്തവ്യം അദ്ധ്യാപനവും ആത്മീയ സംസ്കരണവുമാണ്. മനുഷ്യരുടെ സ്വഭാവങ്ങളും പതിവുകളും സംസ്കരിച്ച് നന്നാക്കുക എന്നത് റസു

ലുല്ലാഹി (സ)യുടെ ഒരു പ്രധാന ഗുണമായിരുന്നു. അല്ലാമാ സയ്യിദ് സുലൈമാൻ നദ്‌വി ഇതിനെ കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ തിരുനബി (സ)യെ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് പല സ്ഥലങ്ങളിലും. പ്രവാചകൻ നിരക്ഷരരായ അറബികളെ സംസ്കരിക്കുകയും അവർക്ക് പരിശുദ്ധ ഖുർആനും തിരുസുന്നത്തും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണെന്ന് അല്ലാഹു അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരിടത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു: "അക്ഷരജ്ഞാനം ഇല്ലാത്തവർക്കിടയിൽ, തന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അവർക്ക് വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുകയും അവരെ സംസ്കരിക്കുകയും വേദഗ്രന്ഥവും തത്വജ്ഞാനവും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാൻ അവരിൽ നിന്നുതന്നെയുള്ള ഒരു ദൂതനെ നിയോഗിച്ചവനാകുന്നു അവൻ. തീർച്ചയായും അവർ മുമ്പ് വ്യക്തമായ വഴികേടിലായിരുന്നു." (ജുമുഅ 2)

ഈ ആയത്തിലെ രണ്ട് വാക്കുകൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഒന്ന്, തസ്കിയത്ത് (സംസ്കരണം), രണ്ട് ഹിക്മത്ത് (തത്വജ്ഞാനം). തസ്കിയത്ത് എന്നാൽ ശുദ്ധീകരിക്കലും അഴുക്ക് ദൂരീകരിക്കലുമാണ്. അതായത് മാനവമനസ്സിനെ എല്ലാവിധ മാലിന്യങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രവാചകൻ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. ആ കണ്ണാടിയുടെ തുരുമ്പുകൾ തുടച്ചു നീക്കി അതിനെ പ്രഭാപൂരിതമാക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: " മനുഷ്യന്റെ അസ്തിത്വത്തെയും അതിനെ സംവിധാനിച്ച രീതിയെയും തന്നെ സത്യം! എന്നിട്ട് അതിന് അതിന്റെ ദുഷ്ടതയും സൂക്ഷ്മതയും സംബന്ധിച്ച് അവൻ ബോധനം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും അതിനെ (അസ്തിത്വത്തെ) പരിശുദ്ധമാക്കിയവൻ വിജയം കൈവരിച്ചു. അതിനെ കളങ്കപ്പെടുത്തിയവൻ തീർച്ചയായും നിർഭാഗ്യമടയുകയും ചെയ്തു" (ശംസ് -7,8,9,10)

രണ്ടാമത്തെ വാക്യം ഹിക്മത്താണ്. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും പ്രവാചകന്റെ മനസ്സിൽ നിക്ഷേപിക്കപ്പെടുന്ന ജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രകാശത്തിനാണ് ഹിക്മത്ത് എന്നുപറയപ്പെടുന്നത്. അതിന്റെ പ്രതിഫലനങ്ങൾ പ്രവാചകന്റെ നാവിലൂടെയും കർമ്മങ്ങളിലൂടെയും സ്വഭാവങ്ങളിലൂടെയും പ്രകടമാകും. തൗഹീദ് (ഏകദൈവ വിശ്വാസം), മാതാപിതാക്കളെ അനുസരിക്കുക, ബന്ധുക്കളെയും ആവശ്യക്കാരെയും സഹായിക്കുക, ധൂർത്ത്, പിശുക്ക്, സന്താനവധം, മ്ലേച്ഛ കർമ്മങ്ങൾ, അന്യായമായ വധം, അനാഥ പീഢനം എന്നീ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും അകന്ന് കഴിയുക. കരാറുകൾ പാലിക്കുക, അളവ് തൂക്കങ്ങളിൽ കൃത്യത പുലർത്തുക, അഹങ്കാരം ഉപേക്ഷിക്കുക എന്നിവ ഹിക്മത്തിന്റെ പാഠങ്ങളാണെന്ന് സുറത്ത് ബനു ഇസ്റാഈലിൽ അല്ലാഹു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനോട് ആരെയും പങ്കുചേർക്കാതിരിക്കുക, നന്മകൽപ്പിക്കുക, തിന്മതടയുക, പ്രയാസങ്ങളിൽ സഹനത പുലർത്തുക, അഹങ്കരിക്കാതിരിക്കുക, ശബ്ദം

താഴ്ത്തുക എന്നിവയും ഹിക്മത്തിന്റെ പാഠങ്ങളായി സൂറത്ത് ലുഖ്മാനിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും സത്യദർശനങ്ങളും ഏകോപിച്ച പ്രകൃതിനിയമ-സ്വഭാവങ്ങൾക്ക് ഹിക്മത്തെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു (സീറത്തുന്നബി).

മൗലാനാ സയ്യിദ് അബുൽ ഹസൻ അലി നദ്‌വി വിവരിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ റസൂലുല്ലാഹി (സ)യുടെ മൂന്ന് ഗുണങ്ങൾ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒന്ന്-ഖുർആൻ പാരായണം, രണ്ട്-ആത്മസംസ്കരണം, മൂന്ന്-ഖുർആനും സുന്നത്തും പഠിപ്പിക്കുക. ഈ വിശേഷണങ്ങളിൽ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ് ആത്മസംസ്കരണം. അതായത്, റസൂലുല്ലാഹി (സ) അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങൾ ഓതി കേൾപ്പിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് മാത്രം ദൗത്യം അവസാനിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. പ്രത്യുത ഈ പാരായണത്തിന്റെയും അദ്ധ്യാപനത്തിന്റെയും നിറവും മണവും അവരിൽ കടത്തിവിട്ടിരുന്നു. അവരുടെ കാതുകളെയും മസ്തിഷ്കങ്ങളെയും കടന്ന് ഈ അദ്ധ്യാപനങ്ങൾ അവരുടെ മനസ്സുകളിലും ആത്മാവുകളിലും പ്രവേശിക്കുകയും അവരുടെ അവയവങ്ങളിലൂടെ പ്രകടമാവുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ലോകത്തുള്ള സാധാരണ പ്രഭാഷക അദ്ധ്യാപകരിൽ നിന്നും റസൂലുല്ലാഹി (സ) യെ പ്രത്യേകമാക്കുന്ന ഒരു മഹൽ ഗുണമാണിത്. തങ്ങൾ പ്രഭാഷകനും അദ്ധ്യാപകനും ആയതിനോടൊപ്പം സംസ്കരണം നൽകുന്നവരുമായിരുന്നു. ഇതിന്റെ കാരണത്താലാണ് തങ്ങൾ ലോകത്തെ ഏറ്റവും വിജയിയായ പരിഷ്കർത്താവായി മാറിയത്. സഹാബത്തിന്റെ അത്ഭുതകരമായ ആത്മീയ സ്വഭാവ-ചിന്താ-കാർമ്മിക മാറ്റങ്ങളുടെയും ഇസ്‌ലാമിക വിജയമുന്നേറ്റങ്ങളുടെയും രഹസ്യം ഇതുതന്നെയായിരുന്നു. ഇന്നും ഇസ്‌ലാമിക ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രകടമാകുന്ന വിഷയവും ഇതു തന്നെയാണ്. റസൂലുല്ലാഹി (സ)യുടെ സഹവാസത്തിൽ അസാധാരണമായ പ്രതിഫലനം കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിലൂടെ മനുഷ്യൻ മലക്കുകളുടെ സ്ഥാനങ്ങളിലേക്കുയർന്നു. അവരിൽ വിശ്വാസ-സ്വഭാവ-ആത്മീയ ശിക്ഷണങ്ങൾ സർവ്വ സമ്പൂർണ്ണമായ നിലയിൽ നിറഞ്ഞുകാണപ്പെട്ടു. തങ്ങളുടെ അരികിൽ ഇരിക്കുന്നവരിൽ തങ്ങളുടെ നിറവും മണവും അനുഭവപ്പെടുകയും ശരീഅത്തിന്റെ മൂശയിൽ അവർ വാർത്തെടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. നന്മകൾ പ്രകൃതിപരമായി തന്നെ അവർക്ക് പ്രിയങ്കരമായി. പാപങ്ങളോട് മാനസികമായി വെറുപ്പുണ്ടായി. സഹാബാക്കളെല്ലാം നീതിമാന്മാരാണെന്നും ഒരു ചെറിയ സ്വഹാബിപോലും ഏറ്റവും വലിയ വലിയ്യിനേക്കാളും മഹത്വമുള്ളവരാണെന്നുമുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഇതാണ്. റസൂലുല്ലാഹി (സ)യുമായുള്ള സഹവാസത്തിലൂടെ ആത്മീയ മാറ്റം വളരെപ്പെട്ടെന്നുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ സംഭവ

ങ്ങൾ ധാരാളമാണ്.

ഫസാലത്തുബ്നു ഉമൈർ വിവരിക്കുന്നു. മക്കാ വിജയത്തിന്റെ ദിവസം റസൂലുല്ലാഹി (സ്) ത്വവാഫ് ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ഞാൻ മോശ് മായ ഉദ്ദേശത്തിൽ തങ്ങളുടെ അരികിലേക്ക് വന്നു. അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ തങ്ങൾ എന്നോട് ചോദിച്ചു. ഫസാലത്തെ, എന്ത് ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കുകയാണ്. ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഒന്നുമില്ല. അല്ലാഹുവിന് ദിക്ർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. തങ്ങൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു, അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടുക. തുടർന്ന് തിരുകരം എന്റെ നെഞ്ചിൽ വെക്കുകയുണ്ടായി. അത് എന്റെ മനസ്സിന്റെ ഉള്ളിൽ തുളച്ചു കയറി. അല്ലാഹുവിൽ സത്യം, തങ്ങൾ തൃക്കരം ഉയർത്തുന്നതിന് മുമ്പ് തങ്ങൾ സൃഷ്ടികളിൽ എനിക്കേറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവരായി തീർന്നു. ഞാൻ മടങ്ങി പ്പോയപ്പോൾ എന്നോട് സാധാരണ സൊറ പറഞ്ഞിരുന്ന സ്ത്രീ എന്റെ മുന്നിൽപ്പെടുകയുണ്ടായി. അവൾ പറഞ്ഞു: ഫസാലത്തെ വരൂ, അല്പം സംസാരിക്കാം. ഞാൻ പറഞ്ഞു, ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ച ശേഷം ഇത് നടക്കുകയില്ല! (സാദുൽ മആദ്). അംറുബ്നുൽ ആസ് (റ) പറയുന്നു: റസൂലുല്ലാഹി (സ)യുടെ തൃക്കരം പിടിച്ച് ബൈഅത്ത് ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് എനിക്ക് ഏറ്റവും വെറുപ്പുള്ള വ്യക്തി റസൂലുല്ലാഹി (സ)യായിരുന്നു. ആ സമയത്തെങ്ങാനും ഞാൻ മരണപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്റെ അന്ത്യം മഹാമോശമായി തീരുമായിരുന്നു. പക്ഷെ, ബൈഅത്തിന് ശേഷം ഈ ലോകത്ത് എനിക്കേറ്റവും ആദരണീയനും പ്രിയങ്കരനുമായി റസൂലുല്ലാഹി (സ) മാറി. എന്തിനേറെ, തങ്ങളെ കണ്ണു നിറയെ നോക്കാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ആരെങ്കിലും തങ്ങളുടെ ശരീര രൂപം എന്നോട് ചോദിച്ചാൽ എനിക്കത് പറയാൻ കഴിയുന്നതല്ല. കാരണം, ആദരവ് കാരണം തങ്ങളെ കണ്ണുനിറച്ച് നോക്കാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. (മുസ്ലിം).

റസൂലുല്ലാഹി (സ)യ്ക്ക് അല്ലാഹുതആലാ കനിഞ്ഞരുളിയ ഈ പ്രത്യേകതകളുടെയും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു ഭാഗത്ത് അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾ തങ്ങൾ ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചു. മറു ഭാഗത്ത് മാനവ മനസ്സുകളെയും പ്രകൃതികളേയും ദീനിന്റെ മൂശയിൽ വാർത്തെടുക്കുന്ന കർത്തവ്യവും നിർവ്വഹിച്ചു. അല്ലാഹുവിനെ കുറിച്ചുള്ള തിരിച്ചറിവും ബോധവും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിച്ചു. ജനങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിത്തീർന്ന തിന്മകളും ന്യൂനതകളും ചികിത്സിച്ച് ഭേദമാക്കി. പരിശുദ്ധവും സമുന്നതുമായ ഒരു ജീവിതത്തിലേക്ക് അവരെ ആനയിച്ചു. വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തെ അതായത് അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി വിലക്കുകളെ പഠിപ്പിച്ചു. സമുത്തമ സ്വഭാവരീതികൾ ഉൾക്കൊണ്ട് ജീവിക്കാൻ

അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു.

ഖുർആനിക അദ്ധ്യാപനങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ വഴികേടുകളെ ദൂരീകരിച്ചു. പടച്ചവന്റെ ഏകത്വത്തെയും മഹത്വത്തെയും കുറിച്ചുള്ള പാഠങ്ങൾ അവർക്ക് പകർന്നു. അവരുടെ സ്വഭാവ ബന്ധങ്ങളെയും ഇടപാടുകളെയും സംസ്കരിച്ചു. ഇങ്ങനെ തങ്ങളുടെ നിഷ്കളങ്കമായ പരിശ്രമങ്ങളിലൂടെ, വിജയം വരിച്ച അദ്ധ്യാപകനും സമ്പൂർണ്ണത നേടിയ ഗുരുനാഥനുമായി തങ്ങൾ മാറി. വിജ്ഞാനവുമായി ബന്ധമില്ലാത്ത വിവരം കെട്ട ദുർമാർഗ്ഗികളായ ഒരു സമൂഹത്തെ മുഴുവൻ ലോകത്തിന്റെയും പരിഷ്കർത്താക്കളായി മാറുന്നനിലയിൽ ശിക്ഷണ ശീലനങ്ങൾ നൽകി. തങ്ങളുടെ ശിക്ഷണ സൗഭാഗ്യം ലഭിച്ച പിൻഗാമികൾ പോയ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ജനങ്ങളുടെ ജീവിതസ്വഭാവങ്ങളിൽ വമ്പിച്ച പരിവർത്തനം ഉളവായി. അവരുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നവരിൽ ബഹുഭൂരിഭാഗവും സത്യസന്ദേശം സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ പടച്ചവൻ വഴികേട് വിധിച്ചുകഴിഞ്ഞവർക്ക് സന്മാർഗ്ഗം നല്കാൻ ഒരദ്ധ്യാപകനും പരിഷ്കർത്താവിനും സാധ്യമല്ലല്ലോ. അതെ, ഇത്തരം ആളുകൾ ഒഴികെ തങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിപതിഞ്ഞവരിലെല്ലാം വമ്പിച്ച പരിവർത്തനം ഉളവായി. ഇതെല്ലാം, ആരിൽ നിന്നും ഒന്നും പഠിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു നിരക്ഷരനായ പ്രവാചകനിലൂടെയാണ് ഉണ്ടായിത്തീർന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക. മനുഷ്യനിൽ നിന്നും ഒന്നും പഠിച്ചില്ലെങ്കിലും തങ്ങളുടെ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ സ്രോതസ്സ് പടച്ചവന്റെ പ്രത്യേക ദാനമായ വഹ്‌യ് ആയിരുന്നു. ഭൗതിക മേഖലകളിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന വിജ്ഞാനത്തേക്കാളും കൂടുതൽ ശക്തവും വ്യക്തവും സമുന്നതവുമാണ് ഈ വിജ്ഞാനം. ഇതിലൂടെ മനുഷ്യരുടെ ലോകം മാറിമറിഞ്ഞു മുഹമ്മദീ പ്രവാഹം ലോകമെങ്ങും പരന്നൊഴുകി.

മനുഷ്യനെ താഴ്ന്ന നിലയിൽ നിന്നും ഉയർത്തി സമുന്നത നിലവാരമുള്ള യഥാർത്ഥ മനുഷ്യനാക്കി. ലോകം അവസാനിക്കുന്നതുവരെയുള്ള മുഴുവൻ മനുഷ്യരെയും അങ്ങേയറ്റത്തെ വിജയം വരെ കൊണ്ടെത്തിക്കുന്ന ഒരു രാജപാത തുറക്കപ്പെട്ടു. ചുരുക്കത്തിൽ, അരനൂറ്റാണ്ടിനകം ഈ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഒരു ആഗോളവിപ്ലവം നടക്കുകയുണ്ടായി. മനുഷ്യരുടെ ജീവിത ദിശകൾ ഒറ്റയടിക്ക് മാറിമറിഞ്ഞു. സമ്പൂർണ നാശത്തിലേക്ക് കൂപ്പുകുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന മാനവികത വിജയപുരോഗതികളുടെ സുവർണപാതയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നവരായി. ഈ വഴിയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചവർക്ക് മുന്നിൽ ലോകത്തെ വൻശക്തികൾ തലകുനിച്ചു. അവരിലും വമ്പിച്ച മാറ്റങ്ങളുണ്ടായി. ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ അന്ത്യപ്രവാചകരായ മുഹമ്മദുർറസൂലുല്ലാഹി(സ)യുടെ അദ്ധ്യാപന-ശിക്ഷണങ്ങളുടെ പരിണിത ഫലങ്ങളായിരുന്നു. റസൂലുല്ലാഹി (സ)

യുടെ സമ്പൂർണ്ണവും ആഗോളവ്യാപകവും ശാശ്വതവുമായ ജീവിതരേഖ, എല്ലാ വിഭാഗത്തിനും സാഹചര്യത്തിനും കാലത്തിനും അവസ്ഥകൾക്കും സ്ഥാനങ്ങൾക്കും അനുയോജ്യമായ നിലയിലുള്ള തങ്ങളുടെ സമ്പൂർണ്ണവും സർവ്വ സമ്മേളിതവുമായ വ്യക്തിത്വം, എന്നീ കാര്യങ്ങളെ ആശയഗംഭീരമായ നിലയിൽ അല്ലാമാ സയ്യിദ് സുലൈമാൻ നദ്‌വി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ വിഷയം ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കട്ടെ. അല്ലാമാ എഴുതുന്നു: അല്ലാമാ സയ്യിദ് സുലൈമാൻ നദ്‌വിയുടെ ഖുതുബാതെ മദ്രാസ് എന്ന പ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു ഭാഗം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ഭാഗം അവസാനിപ്പിക്കുകയാണ്. സർവ സമ്പൂർണ്ണവും എല്ലാ കാലത്തേക്കും ലോകം മുഴുവനും സർവ വിഭാഗങ്ങൾക്കും സാഹചര്യങ്ങൾക്കും ഉത്തമ മാതൃകയുമായ റസൂലുല്ലാഹി (സ) യുടെ മഹത്തായ ജീവിതത്തിന്റെ രത്നചുരുക്കം അത്യന്തം പ്രതിഫലനാത്മകവും സാഹിത്യസമ്പുഷ്ടവുമായ നിലയിൽ സയ്യിദ് അവർകൾ അതിൽ വരച്ചുകാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു: "മാനവരാശിയുടെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങൾക്കും അവസ്ഥകൾക്കും ശരിയായ ലക്ഷ്യവും മാർഗവും കാണിച്ചുതരുന്ന ഒരേയൊരു ജീവിതം മുഹമ്മദുർറസൂലുല്ലാഹി (സ) യുടെ മഹദ്ചരിതം മാത്രമാണ്. നിങ്ങൾ ഒരു സമ്പന്നനാണെങ്കിൽ മക്കയിലെ ആ വ്യാപാരിയെയും ബഹ്റൈന്റെ സമ്പത്ത്സൂക്ഷിപ്പുകാരനെയും അനുകരിക്കുക. നിങ്ങൾ നിർധനനാണെങ്കിൽ ഷുഅബ് അബീത്വാലിബിലെ ആ തടവുകാരന്റെയും മദീനയിലെത്തിയ അതിഥിയുടെയും അവസ്ഥകൾ കേൾക്കുക. നിങ്ങൾ ഭരണാധികാരിയാണെങ്കിൽ അറേബ്യയിലെ ആ ചക്രവർത്തിയിലേക്കു കണ്ണോടിക്കുക. നിങ്ങൾക്ക് പരാജയം സംഭവിച്ചാൽ ഉഹദ് രണാങ്കണത്തിൽ നിന്നും ഗുണപാഠം പഠിക്കുക. നിങ്ങൾ അധ്യാപകനാണെങ്കിൽ സുഫ്ഫാ മദ്രസയിലെ അനുഗൃഹീത ഗുരുവര്യനെ ശ്രദ്ധിക്കുക. ശിഷ്യനാണെങ്കിൽ ജിബ്‌രീൽ അമീനിന് മുന്നിൽ ഇരിക്കുന്ന വിദ്യാർഥിയിലേക്ക് കണ്ണുനടുക. നിങ്ങൾ പ്രഭാഷകനും ഉപദേശകനുമാണെങ്കിൽ മദീനാ മസ്ജിദിലെ മിമ്പറിൽ നിൽക്കുന്നവരുടെ വചനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക. നിങ്ങൾ ഏകനായി സഹകാരികളാരുമില്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ സത്യനാഥന്റെ ബാധ്യത നിർവഹിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ മക്കയിലെ സഹായികൾ ആരുമില്ലാത്ത തിരുദൂതരുടെ മാതൃക നിങ്ങളുടെ മുന്നിലുണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് സഹായം സിദ്ധിച്ച ശേഷം ശത്രുക്കളെയും എതിരാളികളെയും കാൽക്കീഴിലൊതുക്കാൻ സാധിച്ചെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മക്കാ വിജയിയുടെ രംഗങ്ങൾ വീക്ഷിക്കുക. നിങ്ങൾ ക്രയവിക്രയങ്ങൾ നടത്തുകയും ഭൗതിക കാര്യങ്ങൾ സജ്ജീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ ബനുന്നളീർ, ഖൈബർ, ഫദക് ഭൂമികളുടെ ഉടമയുടെ ക്രയവിക്രയങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക. നിങ്ങൾ അനാഥനാ

ണെങ്കിൽ അബ്ദുല്ല ആമിന ദമ്പതിമാരുടെ കരളിന്റെ കഷണത്തെ മറക്കരുത്. കുഞ്ഞാണെങ്കിൽ ഹലീമാ സഅ്ദിയ്യയുടെ കൺമണിയെ കാണുക. യുവാവാണെങ്കിൽ മക്കയിലെ ആ ഇടയന്റെ ചരിത്രം പഠിക്കുക. കച്ചവട യാത്രകൾ നടത്തുന്നയാളാണെങ്കിൽ ബസ്വറഃയിലേക്കുള്ള യാത്രാ സംഘത്തിന്റെ നായകന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുക. നീതിപീഠത്തിലെ വിധികർത്താവും പ്രശ്നങ്ങളിലെ മധ്യസ്ഥനുമാണെങ്കിൽ കഅ്ബയിലേക്കു പ്രഭാതത്തിൽ കടന്നുവന്ന് എല്ലാവരുടെയും സഹകരണത്തോടെ ഹജറുൽഅസ്വദ് യഥാസ്ഥാനത്ത് എടുത്തുവച്ച മധ്യസ്ഥനെയും രാജാവിനെയും പ്രജയെയും പണക്കാരനെയും പാവപ്പെട്ടവനെയും തുല്യമായിക്കണ്ട് മദീനാ മസ്ജിദിന്റെ സാധാരണ തറയിലിരിക്കുന്ന വിധികർത്താവിനെയും കാണുക. നിങ്ങൾ ഭർത്താവാണെങ്കിൽ ഖദീജആഇശമാരുടെ വിശുദ്ധ ഭർത്താവിന്റെ മഹദ്ചരിതം വായിക്കുക. നിങ്ങൾക്ക് മക്കളുണ്ടെങ്കിൽ ഫാത്വിമയുടെ പിതാവിന്റെയും ഹസൻഹുസൈന്റെ പിതാമഹന്റെയും അവസ്ഥകൾ അന്വേഷിക്കുക.

ചുരുക്കത്തിൽ, നിങ്ങൾ ആരായിരുന്നാലും ഏതവസ്ഥയിലായിരുന്നാലും നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിനുള്ള മാതൃകയും ജീവിതം നന്നാക്കാനുള്ള മാധ്യമവും ഇരുണ്ട മുറിയുടെ സന്മാർഗ ദീപവും മുഹമ്മദുർറസുലുല്ലാഹി (സ) യുടെ സാരസമ്പൂർണമായ ഖജനാവിൽ ഏതു സമയവും ലഭ്യമാണ്. കാരണം, മനഷ്യകുലത്തിലെ സർവ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും വിശ്വാസപ്രകാശത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നവർക്കും സന്മാർഗ മോക്ഷങ്ങളുടെ അവസാന മാതൃക മുഹമ്മദുർറസൂലുല്ലാഹി (സ) യുടെ മഹദ്ചരിതം മാത്രമാണ്. റസൂലിന്റെ ചരിത്രം പഠിക്കുന്നവന്റെ മുന്നിൽ നൂഹ് (അ), ഇബ്രാഹീം (അ), അയ്യൂബ് (അ), യൂനുസ് (അ), മൂസ (അ), ഈസ(അ) തുടങ്ങി എല്ലാ നബിമാരുടെയും ചരിത്രങ്ങളാണുള്ളത്. ബഹുമാന്യ നബിമാരുടെ ചരിത്രങ്ങൾ വിലപിടിച്ച ഓരോ വസ്തുക്കളുടെ ഓരോ കടകളാണെങ്കിൽ മുഹമ്മദുർറസൂലുല്ലാഹി (സ) യുടെ മഹദ്ചരിതം സ്വഭാവ കർമങ്ങളുടെ വിഷയത്തിൽ ഈ ലോകത്തുള്ള ഏറ്റവും വലിയ കമ്പോളമാണ്. എല്ലാതരം ഉപഭോക്താവിനും ശരിയായ സാധനങ്ങൾ അവിടെ സദാസമയവും സുലഭമാണ്.